

Официален вестник

на Европейския съюз

C 80

Издание
на български език

Информация и известия

Година 54
12 март 2011 г.

Известие №	Съдържание	Страница
IV Информация		
ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ		
Съд на Европейския съюз		
2011/C 80/01	Последна публикация на Съда на Европейския съюз в <i>Официален вестник на Европейския съюз</i> OB C 72, 5.3.2011 г.	1
V Становища		
СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ		
Съд		
2011/C 80/02	Дело C-382/08: Решение на Съда (голям състав) от 25 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich, Австрия) — Michael Neukirchinger/Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen (Въздушен транспорт — Лиценз за организиране на търговски полети с балон — Член 12 ЕО — Условие за пребиваване или за наличие на седалище — Административни санкции)	2

BG

Цена:
3 EUR

(Продължава на вътрешната корица)

2011/C 80/03	Дело C-90/09 P: Решение на Съда (първи състав) от 20 януари 2011 г. — General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA/Европейска комисия (Обжалване — Конкуренция — Картели — Сектор на химични вещества и препарати за обработката на каучук — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Група от предприятия — Солидарна отговорност на дружество майка за нарушения на правилата за конкуренция, извършени от негови дъщерни дружества — Вменяване на дружеството майка, което е начело на група от дружества)	2
2011/C 80/04	Дело C-155/09: Решение на Съда (първи състав) от 20 януари 2011 г. — Европейска комисия/Република Гърция (Неизпълнение на задължения от държава членка — Членове 12 ЕО, 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО — Членове 4, 28 и 31 от Споразумението за създаване на Европейското икономическо пространство — Данъчно законодателство — Условия за освобождаване от данък при придобиване на имущества за първа покупка на недвижим имот — Освобождаване само на пребиваващите на територията на страната лица, както и на непробиваващите на нея към датата на покупката гръцки граждани)	3
2011/C 80/05	Дело C-168/09: Решение на Съда (втори състав) от 27 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Milano, Италия) — Flos SpA/Semeraro Casa e Famiglia SpA (Индустриална и търговска собственост — Директива 98/71/ЕО — Правна закрила на промишлените дизайни и модели — Член 17 — Задължение за кумулиране на закрилата на регистрираните промишлени дизайни и модели с авторскоправната закрила — Национално законодателство, което изключва авторскоправната закрила на промишлените дизайни и модели, станали достъпни за свободно използване преди неговото влизане в сила или по силата на което тази закрила е непротивопоставима за определен период — Принцип на защита на оправданите правни очаквания)	4
2011/C 80/06	Дело C-463/09: Решение на Съда (трети състав) от 20 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha, Испания) — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa (Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляния на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Понятие за прехвърляне — Дейности по почистване — Дейност, извършването на която се осигурява пряко от общината с наемане на нов персонал)	4
2011/C 80/07	Дело C-489/09: Решение на Съда (втори състав) от 27 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Hof van Beroep te Gent, Белгия) — Vandoorne NV/Belgische Staat (Шеста директива ДДС — Член 11, В, параграф 1 и член 27, параграфи 1 и 5 — Данъчна основа — Мерки за опростяване — Тютюневи изделия — Бандероли — Еднократно събиране на ДДС при източника — Междинен доставчик — Пълно или частично неплащане на цената — Отказ за възстановяване на ДДС)	5
2011/C 80/08	Дело C-490/09: Решение на Съда (втори състав) от 27 януари 2011 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург (Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 49 ЕО — Свободно предоставяне на услуги — Невъзстановяване на разходи за лабораторни анализи и изследвания, извършени в държави членки извън Великото херцогство Люксембург — Национална правна уредба, непредвиждаща възстановяване на разходите за такива анализи и изследвания — Национална правна уредба, поставяща поемането на разходите за медицинско обслужване в зависимост от спазването на предвидените в тази правна уредба условия)	5
2011/C 80/09	Дело C-92/10 P: Решение на Съда (пети състав) от 13 януари 2011 г. — Media-Saturn-Holding GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (Обжалване — Марка на Общността — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Марка, представляваща рекламен лозунг и съставена от елементи, които поотделно нямат отличителен характер — Фигуративен знак „BEST BUY“)	6

2011/C 80/10	Дело C-559/08 P: Определение на Съда (пети състав) от 16 септември 2010 г. — Deepak Rajani (Dear!Net Online)/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Artoz-Papier AG (Обжалване — Марка на Общността — Словна марка ATOZ — Възражение от притежателя на международната словна марка ARTOZ — Отказ да се регистрира марката)	6
2011/C 80/11	Дело C-342/09 P: Определение на Съда (шести състав) от 27 октомври 2010 г. — Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, установено в Gallecs (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 — Фигуративна марка Gallecs — Възражение на притежателя на националните фигуративни марки GALLO, GALLO AZEITE NOVO и Azeite Novo, както и на общността фигуративна марка GALLO — Отхвърляне на възражението — Жалбата е отчасти явно недопустима и отчасти необоснована)	7
2011/C 80/12	Дело C-459/09 P: Определение на Съда (пети състав) от 16 септември 2010 г. — Dominio de la Vega, SL/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Ambrosio Velasco SA (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Заявка за фигуративна марка на Общността „DOMINIO DE LA VEGA“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „PALACIO DE LA VEGA“ — Наличие на вероятност от объркване в една част от територията на Съюза — Преценка на сходството между марките — Доминиращ елемент)	7
2011/C 80/13	Дело C-487/09: Определение на Съда (осми състав) от 6 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Inmogolf SA/Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia (Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Директива 69/335/ЕИО — Косвени данъци — Набиране на капитал — Прехвърляне на ценни книжа — Дружествен капитал, състоящ се главно от недвижими имоти)	8
2011/C 80/14	Дело C-532/09 P: Определение на Съда от 4 октомври 2010 г. — Владимир Иванов/Европейска комисия (Обжалване — Иск за извъндоговорна отговорност — Загуба на възможност за назначаване — Резерва за злоупотреба с процесуални права — Отчасти явно недопустима и отчасти явно неоснователна жалба)	8
2011/C 80/15	Дело C-74/10 P и C-75/10 P: Определение на Съда (седми състав) от 29 септември 2010 г. — European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Европейска комисия (Обжалване — Член 19 от Статута на Съда — Страна, представлявана от адвокат, който няма качеството на трета независима страна — Явна недопустимост)	9
2011/C 80/16	Дело C-84/10 P: Определение на Съда (шести състав) от 22 октомври 2010 г. — Longevity Health Products, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Merck KGaA (Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Словен знак „Kids Vits“ — Възражение на притежателя на словната марка на Общността „VITS4KIDS“ — Степен на внимание на съответните потребители — Вероятност от объркване — Сходство между знаците — Право на изслушване)	9
2011/C 80/17	Дело C-290/10 P: Определение на Съда (осми състав) от 9 септември 2010 г. — Franssons Verkstädер АВ/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Lindner Recyclingtech GmbH (Обжалване — Жалба пред Общия съд за отмяна на решение на трети апелативен състав на СХВП — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Срок за обжалване — Недоустимост поради закъснение — Явно неоснователна жалба)	9

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2011/C 80/18	Дело C-513/10 P: Жалба, подадена на 14 октомври 2010 г. от Dimitris Platis срещу определението на Общия съд (първи състав), постановено на 30 септември 2010 г. по дело T-311/10, Dimitris Platis/Съвет и Гърция	10
2011/C 80/19	Дело C-587/10: Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 15 декември 2010 г. — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)/Finanzamt Plauen, встъпила страна: Bundesministerium der Finanzen	10
2011/C 80/20	Дело C-594/10: Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 17 декември 2010 г. — T.G. van Laarhoven/Staatssecretaris van Financiën	10
2011/C 80/21	Дело C-600/10: Иск, предявен на 16 декември 2010 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия	11
2011/C 80/22	Дело C-603/10: Преюдициално запитване, отправено от Upravno sodišče Republike Slovenije (Република Словения) на 21 декември 2010 г. — Pelati doo/Република Словения	12
2011/C 80/23	Дело C-613/10: Преюдициално запитване, отправено от Commissione tributaria provinciale di Parma (Италия) на 30 декември 2010 г. — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma	12
2011/C 80/24	Дело C-622/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Namur (Белгия) на 22 декември 2010 г. — Rémi Raquot/État belge — SPF Finances	12
2011/C 80/25	Дело C-623/10: Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Namur (Белгия) на 22 декември 2010 г. — Adrien Daxhelet/État belge — SPF Finances	13
2011/C 80/26	Дело C-7/11: Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Palermo (Италия) на 5 януари 2011 г. — Наказателно производство срещу Fabio Caronna	14
2011/C 80/27	Дело C-12/11: Преюдициално запитване, отправено от Dublin Metropolitan District Court (Ирландия) на 10 януари 2011 г. — Denise McDonagh/Ryanair Ltd	14
2011/C 80/28	Дело C-14/11 P: Жалба, подадена на 11 януари 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 27 октомври 2010 г. по дело T-24/05, Alliance One International, Inc. (по-рано Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd/Европейска комисия	15
2011/C 80/29	Дело C-20/11: Иск, предявен на 13 януари 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша	15
2011/C 80/30	Дело C-22/11: Преюдициално запитване, отправено от Korkein oikeus (Финландия) на 17 януари 2011 г. — Finnair Oyj/Timy Lassooy	15
2011/C 80/31	Дело C-37/11: Иск, предявен на 25 януари 2011 г. — Европейска комисия/Чешка република	16

<u>Известие №</u>	<u>Съдържание (продължение)</u>	<u>Страница</u>
2011/C 80/32	Дело С-455/09: Определение на председателя на Съда от 22 септември 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша	17
2011/C 80/33	Дело С-525/09: Определение на председателя на шести състав на Съда от 28 септември 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република	17
Общ съд		
2011/C 80/34	Дело Т-437/09: Решение на Общия съд от 2 февруари 2011 г. — Oyster Cosmetics/СХВП — Kadabell (Oyster cosmetics) (Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Oyster cosmetics“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „Kadus oustra AUTO STOP PROTECTION“ — Относително основание за отказ — Вероятност от объркване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)	18
2011/C 80/35	Дело Т-54/07: Определение на Общия съд от 21 януари 2011 г. — Vtesse Networks/Комисия (Жалба за отмяна — Държавни помощи — Далекосъобщения — Данък върху недвижимото имущество на предприятията в Обединеното кралство — Решение, с което се установява, че разглежданата мярка не представлява помощ — Липса на лично засягане — Недопустимост)	18
2011/C 80/36	Дело Т-586/10: Жалба, подадена на 22 декември 2010 г. — Aktieselskabet af 21. november 2001/СХВП — Parfums Givenchy (only givenchy)	19
2011/C 80/37	Дело Т-592/10: Жалба, подадена на 27 декември 2010 г. — El Corte Inglés/СХВП — Technisynthese (BTS)	19
2011/C 80/38	Дело Т-593/10: Жалба, подадена на 29 декември 2010 г. — El Corte Inglés/СХВП — Ruan (B)	20
2011/C 80/39	Дело Т-596/10: Жалба, подадена на 28 декември 2010 г. — Almunia Textil/СХВП — FIBA Europe (EuroBasket)	20
2011/C 80/40	Дело Т-597/10: Жалба, подадена на 27 декември 2010 г. — Bides/СХВП — Manasul International (BIESUL)	21
2011/C 80/41	Дело Т-598/10: Жалба, подадена на 27 декември 2010 г. — Bides/СХВП — Manasul International (LINEASUL)	21
2011/C 80/42	Дело Т-14/11: Жалба, подадена на 11 януари 2011 г. — Timab Industries и CFPR/Комисия	22
2011/C 80/43	Дело Т-23/11: Жалба, подадена на 17 януари 2011 г. — El Corte Inglés/СХВП — BA&SH (ba&sh)	22
2011/C 80/44	Дело Т-24/11: Жалба, подадена на 19 януари 2011 г. — Bank Refah Kargaran/Съвет	23

<u>Известие №</u>	<i>Съдържание (продължение)</i>	Страница
2011/С 80/45	Дело Т-25/11: Жалба, подадена на 17 януари 2011 г. — Germans Boada/СХВП (Форма на машина за рязане на керамика)	23
2011/С 80/46	Дело Т-29/11: Жалба, подадена на 14 януари 2011 г. — Technische Universität Dresden/Комисия	23
2011/С 80/47	Дело Т-33/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Peeters Landbouwmachines/СХВП — Fors MW (BIGAB)	24
2011/С 80/48	Дело Т-34/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Canon Europa/Комисия	24
2011/С 80/49	Дело Т-35/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Kyocera Mita Europe/Комисия	25
2011/С 80/50	Дело Т-36/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Japan Airlines/Комисия	25
2011/С 80/51	Дело Т-39/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Cargolux Airlines/Комисия	26
2011/С 80/52	Дело Т-40/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Lan Airlines and Lan Cargo/Комисия	27
2011/С 80/53	Дело Т-42/11: Жалба, подадена на 19 януари 2011 г. — Universal/Комисия	28
2011/С 80/54	Дело Т-44/11: Жалба, подадена на 17 януари 2011 г. — Италия/Комисия	29
2011/С 80/55	Дело Т-45/11: Жалба, подадена на 21 януари 2011 г. — Италия/Комисия	30
2011/С 80/56	Дело Т-46/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Deutsche Lufthansa и др./Комисия	31
2011/С 80/57	Дело Т-48/11: Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — British Airways/Комисия	32
2011/С 80/58	Дело Т-54/11: Жалба, подадена на 27 януари 2011 г. — Испания/Комисия	33
2011/С 80/59	Дело Т-57/11: Жалба, подадена на 27 януари 2011 г. — Castelnou Energía/Комисия	33
2011/С 80/60	Дело Т-399/07: Определение на Общия съд от 25 януари 2011 г. — Basell Polyolefine/Комисия	34

IV

*(Информация)*ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ
НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

(2011/C 80/01)

Последна публикация на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз

ОВ С 72, 5.3.2011 г.

Предишни публикации

ОВ С 63, 26.2.2011 г.

ОВ С 55, 19.2.2011 г.

ОВ С 46, 12.2.2011 г.

ОВ С 38, 5.2.2011 г.

ОВ С 30, 29.1.2011 г.

ОВ С 13, 15.1.2011 г.

Може да намерите тези текстове на:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Решение на Съда (голям състав) от 25 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich, Австрия) — Michael Neukirchinger/Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

(Дело C-382/08) ⁽¹⁾

(Въздушен транспорт — Лиценз за организиране на търговски полети с балон — Член 12 ЕО — Условие за пребиваване или за наличие на седалище — Административни санкции)

(2011/С 80/02)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich

Страни в главното производство

Жалбоподател: Michael Neukirchinger

Отговорник: Bezirkshauptmannschaft Grieskirchen

Предмет

Преюдициално запитване — Unabhängiger Verwaltungssenat des Landes Oberösterreich — Тълкуване на член 49 и сл. от Договора за ЕО — Национална правна уредба, която забранява под страх от административно-наказателни санкции организирането на търговски полети с балон без национален лиценз, чието издаване е подчинено на условието за пребиваване или за наличие на седалище

Диспозитив

Член 12 ЕО не допуска правна уредба на държава членка като разглежданата по главното производство, която за организирането на полети с балон в тази държава членка и под страх от административни санкции при неспазване на тази правна уредба

— изисква пребиваващо или установено в друга държава членка лице, което притежава в тази втора държава членка лиценз за организиране на търговски полети с балон, да пребивава или да има седалище в първата държава членка и

— задължава същото лице да си издаде нов лиценз, без надлежно да бъде отчетен фактът, че условията за издаването му по същество са същите като тези за вече издадения му във втората държава членка лиценз.

⁽¹⁾ ОВ С 285, 8.11.2008 г.

Решение на Съда (първи състав) от 20 януари 2011 г. — General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA/Европейска комисия

(Дело C-90/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Конкуренция — Картели — Сектор на хилични вещества и препарати за обработката на каучук — Решение, с което се установява нарушение на член 81 ЕО — Група от предприятия — Солидарна отговорност на дружество майка за нарушения на правилата за конкуренция, извършени от негови дъщерни дружества — Вместване на дружеството майка, което е начело на група от дружества)

(2011/С 80/03)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: General Química, SA, Repsol Química, SA, Repsol YPF, SA (представители: J. M. Jiménez-Laiglesia Oñate и J. Jiménez-Laiglesia Oñate, abogados)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre и E. Gippini Fournier)

Предмет

Жалба срещу Решение на Първоинстанционния съд (шести състав) от 18 декември 2008 г. по дело General Química и др./Комисия (Т-85/06), с което Първоинстанционният съд е отхвърлил искането за частична отмяна на Решение 2006/902/ЕО на Комисията относно процедура по прилагане

на член 81[ЕО] и на член 53 от Споразумението за ЕИП, постановено по отношение на Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Co. Inc. (по-рано Uniroyal Chemical Co. Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corp. (по-рано Crompton Corp.), General Química, SA, Repsol Química, SA и Repsol YPF, SA (Преписка COMP/F/C.38.443 — Химични вещества и препарати за обработката на каучук) (ОВ L 353, 2006 г., стр. 50), както и евентуално искане за намаляване на наложената на жалбоподателите глоба

Диспозитив

- Отменя Решение на Първоинстанционния съд на Европейските общности от 18 декември 2008 г. по дело General Química и др./Комисия (Т-85/06) в частта му, в която се отхвърля жалбата на General Química SA, Repsol Química SA и Repsol YPF SA за отмяна на Решение 2006/902/ЕО на Комисията от 21 декември 2005 година относно процедура по прилагане на член 81 от Договора за ЕО и член 53 от Споразумението за ЕИП срещу Flexsys NV, Bayer AG, Crompton Manufacturing Company Inc. (по-рано Uniroyal Chemical Company Inc.), Crompton Europe Ltd, Chemtura Corporation (по-рано Crompton Corporation), General Química SA, Repsol Química SA и Repsol YPF SA (преписка COMP/F/C.38.443 — Химични вещества и препарати за обработката на каучук), доколкото, от една страна, Първоинстанционният съд не е изложил причините, поради които е извел заключението, че съобщението, с което Repsol Química SA разпорежда на General Química SA да преустанови всякаква практика, която може да представлява нарушение на правилата на конкуренцията, само по себе си е достатъчно да докаже, че Repsol Química SA е упражнявало решаващо влияние върху политиката на General Química SA не само на пазара, но и във връзка с неправилното поведение, което е предмет на Решение 2006/902, и доколкото, от друга страна, Първоинстанционният съд не е разгледал конкретно доказателствата, представени от General Química SA, Repsol Química SA и Repsol YPF SA за самостоятелността на General Química SA при определянето и изпълнението на неговата търговска политика.
- Отхвърля жалбата в останалата ѝ част.
- Отхвърля жалбата, подадена от General Química SA, Repsol Química SA и Repsol YPF SA пред Първоинстанционния съд на Европейските общности.
- Всяка от страните понася направените от нея разноси, свързани с настоящото производство, а General Química SA, Repsol Química SA, както и Repsol YPF SA се осъждат да заплатят всички съдебни разноси, направени в първоинстанционното производство.

(¹) ОВ С 90, 18.4.2009 г.

Решение на Съда (първи състав) от 20 януари 2011 г. — Европейска комисия/Република Гърция

(Дело C-155/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Членове 12 ЕО, 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО — Членове 4, 28 и 31 от Споразумението за създаване на Европейското икономическо пространство — Данъчно законодателство — Условия за освобождаване от данък при придобиване на имуществата за първа покупка на недвижил имот — Освобождаване само на пребиваващите на територията на страната лица, както и на непребиваващите на нея към датата на покупката гръцки граждани)

(2011/С 80/04)

Език на производството: гръцки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и D. Triantafyllou)

Ответник: Република Гърция (представители: P. Mylonopoulos и V. Karra)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на членове 18, 39 и 43 ЕО — Освобождаване от данък при придобиване на имуществата за първа покупка на недвижим имот — Освобождаване само на пребиваващите на територията на страната лица, както и на непребиваващите на нея към датата на покупката гръцки граждани.

Диспозитив

- Република Гърция,
 - като предоставя на основание член 1, параграф 1 и параграф 3, първа алинея от Закон 1078/1980 освобождаване от данъка при прехвърляне на недвижими имоти само на постоянно пребиваващите на територията ѝ лица, а не предоставя такова освобождаване на лицата, които не пребивават на територията ѝ, но имат намерение в бъдеще да се установят там, и
 - като предоставя при определени условия освобождаване от същия данък при придобиване на първо жилище на територията на страната само на гръцките граждани или на лицата от гръцки произход,

не е изпълнила задълженията си по членове 12 ЕО, 18 ЕО, 39 ЕО и 43 ЕО, както и по членове 4, 28 и 31 от Споразумението за Европейско икономическо пространство от 2 май 1992 г.

- Осъжда Република Гърция да заплати съдебните разноси.

(¹) ОВ С 167, 18.7.2009 г.

Решение на Съда (втори състав) от 27 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunale di Milano, Италия) — Flos SpA/Semeraro Casa e Famiglia SpA

(Дело C-168/09) ⁽¹⁾

(Индустриална и търговска собственост — Директива 98/71/ЕО — Правна закрила на промишлените дизайни и модели — Член 17 — Задължение за купуване на закрилата на регистрираните промишлени дизайни и модели с авторскоправната закрила — Национално законодателство, което изключва авторскоправната закрила на промишлените дизайни и модели, станали достъпни за свободно използване преди неговото влизане в сила или по силата на което тази закрила е непротивопоставила за определен период — Принцип на защита на оправданите правни очаквания)

(2011/С 80/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Milano

Страни в главното производство

Ищец: Flos SpA

Отговорник: Semeraro Casa e Famiglia SpA

В присъствието на: Assoluce — Associazione nazionale delle Imprese degli Apparecchi di Illuminazione

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunale di Milano — Тълкуване на членове 17 и 19 от Директива 98/71/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 13 октомври 1998 година относно правната защита на индустриални дизайни [да се четат: промишлени дизайни и модели] — Национално законодателство, което транспонира директивата, като въвежда защита на авторските права върху промишлени дизайни и модели — Възможност държава членка да разшири кръга на условията за предоставянето на посочената защита

Диспозитив

1. Член 17 от Директива 98/71/ЕО на Европейския парламент и Съвета от 13 октомври 1998 година относно правната защита на индустриални дизайни трябва да се тълкува в смисъл, че той не допуска законодателство на държава членка, което изключва от авторскоправната закрила на тази държава членка промишлените дизайни или модели, които са регистрирани в държава членка и които са станали достъпни за свободно използване преди датата на влизане в сила на това законодателство, макар и да отговарят на всички необходими условия, за да се ползват с правото на такава закрила.

2. Член 17 от Директива 98/71 трябва да се тълкува в смисъл, че той не допуска законодателство на държава членка, което изключва от авторскоправната закрила или за значителен десетгодишен период, или напълно, промишлените дизайни или модели, които, макар и да отговарят на всички необходими условия да се ползват с правото на такава закрила, са станали достъпни за свободно използване преди датата на влизане в сила на това законодателство, по отношение на трети лица, произвели или пуснали на пазара на тази държава продукти, реализирани в съответствие с тези промишлени дизайни или модели, и то независимо от датата, на която тези действия са извършени.

⁽¹⁾ ОВ С 167, 18.7.2009 г.

Решение на Съда (трети състав) от 20 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha, Испания) — CLECE, S.A./María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa

(Дело C-463/09) ⁽¹⁾

(Социална политика — Директива 2001/23/ЕО — Прехвърляния на предприятия — Гарантиране на правата на работниците и служителите — Понятие за прехвърляне — Дейности по почистване — Дейност, извършваната на която се осигурява пряко от общината с наемане на нов персонал)

(2011/С 80/06)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha

Страни в главното производство

Жалбоподател: CLECE, S.A.

Отговорници: María Socorro Martín Valor, Ayuntamiento de Cobisa

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Superior de Justicia de Castilla La Mancha — Тълкуване на член 1, параграф 1 от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности (ОВ L 82, стр. 16; Специално издание на български език, 2007 г., глава 5, том 6, стр. 20) — Приложно поле — Поемане от община, действаща в качеството на публичен орган, на дейността по почистване на обществена сграда

Диспозитив

Член 1, параграф 1, букви а) и б) от Директива 2001/23/ЕО на Съвета от 12 март 2001 година относно сближаването на законодателствата на държавите членки във връзка с гарантирането на правата на работниците и служителите при прехвърляне на предприятия, стопански дейности или части от предприятия или стопански дейности трябва да се тълкува в смисъл, че тази директива не се прилага в случай, в който дадена община, поверила почистването на своите помещения на частно предприятие, реши да прекрати договора с него и да извърши сама дейността по почистване на посочените помещения, като за тази цел назначи нов персонал.

(¹) ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 27 януари 2011 г. (преюдициално запитване от Hof van Beroep te Gent, Белгия) — Vandoorne NV/Belgische Staat

(Дело С-489/09) (¹)

(Шеста директива ДДС — Член 11, В, параграф 1 и член 27, параграфи 1 и 5 — Данъчна основа — Мерки за опростяване — Тютюневи изделия — Бандероли — Еднократно събиране на ДДС при източника — Междинен доставчик — Пълно или частично неплащане на цената — Отказ за възстановяване на ДДС)

(2011/С 80/07)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hof van Beroep te Gent

Страни в главното производство

Ищец: Vandoorne NV

Ответник: Belgische Staat

Предмет

Преюдициално запитване — Hof van Beroep te Gent — Тълкуване на член 11, В, параграф 1 и на член 27 от Шеста Директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1) — Мерки за опростяване — Национално законодателство, което предвижда за вносните тютюневи изделия, придобити или произведени на територията на страната, събиране на ДДС при източника, като се изключва намаляване на данъчната основа за данъчнозадължените лица, заплатили данъка за тези стоки

Диспозитив

Член 11, В, параграф 1 и член 27, параграфи 1 и 5 от Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите

членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа, изменена с Директива 2004/7/ЕО на Съвета от 20 януари 2004 г., трябва да се тълкуват в смисъл, че допускат национална правна уредба като разглежданата в главното производство, която, като предвижда, с цел опростяване на реда за начисляване на данъка върху добавената стойност и предотвратяване на измамите и избягването на данъци по отношение на тютюневите изделия, еднократното събиране посредством бандероли на този данък при източника от производителя или вносителя на тези стоки, изключва правото на междинните доставчици, участващи на по-късен етап във веригата от последователни доставки, да получат възстановяване на данъка върху добавената стойност в случай на неплащане на цената на посочените стоки от получателя.

(¹) ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (втори състав) от 27 януари 2011 г. — Европейска комисия/Великото херцогство Люксембург

(Дело С-490/09) (¹)

(Неизпълнение на задължения от държава членка — Член 49 ЕО — Свободно предоставяне на услуги — Невъзстановяване на разходи за лабораторни анализи и изследвания, извършени в държава членка извън Великото херцогство Люксембург — Национална правна уредба, непредвиждаща възстановяване на разходите за такива анализи и изследвания — Национална правна уредба, поставяща поелането на разходите за медицинско обслужване в зависимост от спазването на предвидените в тази правна уредба условия)

(2011/С 80/08)

Език на производството: френски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: G. Rozet и E. Traversa)

Ответник: Великото херцогство Люксембург (представители: C. Schiltz, A. Rodesch, avocat)

Предмет

Неизпълнение на задължения от държава членка — Нарушение на член 49 ЕО (член 56 ДФЕС) — Ограничаване на свободното предоставяне на услуги — Национални разпоредби, изключващи възстановяването на разходите за биомедицински лабораторни анализи и изследвания, извършени в други държави членки — Поемане на разходите единствено в случая, когато такива изследвания и анализи се извършват в лаборатория за анализ, при спазване изцяло на предвидените в националното законодателство условия

Диспозитив

1. Като не е предвидило в своята правна уредба, отнасяща се до социалното осигуряване, възможността да се поемат разходите за извършвани в друга държава членка лабораторни анализи и изследвания по смисъла на член 24 от люксембургския Code de la sécurité sociale, в неговата приложила към спора редакция, чрез възстановяване на заплатените за тези анализи и изследвания разходи, а като е въвело единствено система на пряко поемане на разходите от страна на здравните каси, Великото херцогство Люксембург не е изпълнило задълженията си по член 49 ЕО.
2. Отхвърля иска в останалата му част.
3. Европейската комисия и Великото херцогство Люксембург понасят направените от тях съдебни разноски.

(¹) ОВ С 37, 13.2.2010 г.

Решение на Съда (пети състав) от 13 януари 2011 г. — Media-Saturn-Holding GmbH/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

(Дело С-92/10 Р) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Абсолютно основание за отказ — Липса на отличителен характер — Марка, представляваща рекламен лозунг и съставена от елементи, които поотделно нямат отличителен характер — Фигуративен знак „BEST BUY“)

(2011/С 80/09)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Media-Saturn-Holding GmbH (представител: E. Warnke, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (четвърти състав) от 15 декември 2009 г. по дело Media-Saturn/CXВП (BEST BUY) (Т-476/08), с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 28 август 2008 г., отхвърлящо жалбата срещу решението на проверителя, който отказва регистрацията на фигуративния знак „BEST BUY“ като марка на Общността за стоки и услуги от класове 1, 2, 5—12, 14—17, 20—22, 27, 28, 35, 37, 38 и 40—42 — Отличителен характер на марка, представляваща рекламен лозунг и съставена от елементи, които поотделно нямат отличителен характер

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Media-Saturn-Holding GmbH да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Определение на Съда (пети състав) от 16 септември 2010 г. — Deepak Rajani (Dear!Net Online)/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Artoz-Papier AG

(Дело С-559/08 Р) (¹)

(Обжалване — Марка на Общността — Словна марка АТОЗ — Възражение от притежателя на международната словна марка АРТОЗ — Отказ да се регистрира марката)

(2011/С 80/10)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Deepak Rajani (представител: A. Kockläuner, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral), Artoz-Papier AG

Предмет

Жалба, подадена срещу Решението на Първоинстанционния съд (осми състав) от 26 ноември 2008 г. по дело Rajani/CXВП — Artoz-Papier (АТОЗ) (Т-100/06), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалба за отмяна, отправена от заявителя на словната марка АТОЗ, за услуги, попадащи в класове 35 и 41, срещу Решение R 1126/2004-2 на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 11 януари 2006 г., с което се отхвърля жалбата против решението на отдела по споровете, който отказва регистрацията на посочената марка в рамките на процедура по възражение, иницирана от притежателя на международните словни марки „ARTOZ“ за услуги, попадащи в класове 35 и 41

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Rajani да заплати съдебните разноски.

(¹) ОВ С 82, 4.4.2009 г.

Определение на Съда (шести състав) от 27 октомври 2010 г. — Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, установено в Gallecs

(Дело C-342/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 — Фигуративна марка Gallecs — Възражение на притежателя на националните фигуративни марки GALLO, GALLO AZEITE NOVO и Azeite Novo, както и на общностната фигуративна марка GALLO — Отхвърляне на възражението — Жалбата е отчасти явно недопустима и отчасти необоснована)

(2011/С 80/11)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Victor Guedes — Indústria e Comércio, SA (представител: V. Braga da Cruz)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo), Consorci de l'Espai Rural de Gallecs, установено в Gallecs

Предмет

Жалба, подадена срещу Решение на Първоинстанционния съд (осми състав) от 11 юни 2009 г. по дело Victor Guedes-Indústria e Comércio, SA/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (СХВП) (Т-151/08), с което Първоинстанционният съд отхвърля жалба за отмяна, подадена от притежателя на националните фигуративни марки „GALLO“, „GALLO AZEITE NOVO“, „GALLO AZEITE“ и на фигуративната марка на Общността „GALLO“ за стоки и услуги в класове 29 и 31 срещу Решение R 986/2007-2 на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 16 януари 2008 г., с което се отхвърля жалбата срещу решението на отдела по споровете, който от своя страна отхвърля възражението на жалбоподателя срещу заявката за регистрация на фигуративната марка „Gallecs“ за стоки в класове 29, 31 и 35 — Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 40/94

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Victor Guedes — Indústria e Comércio SA да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 267, 7.11.2009 г.

Определение на Съда (пети състав) от 16 септември 2010 г. — Dominio de la Vega, SL/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Ambrosio Velasco SA

(Дело C-459/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Заявка за фигуративна марка на Общността „DOMINIO DE LA VEGA“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „PALACIO DE LA VEGA“ — Наличие на вероятност от объркване в една част от територията на Съюза — Преценка на сходството между марките — Доминиращ елемент)

(2011/С 80/12)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Dominio de la Vega, SL (представители: E. Caballero Oliver и A. Sanz-Bermell y Martínez, abogados)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: J. Crespo Carrillo), Ambrosio Velasco SA (представител: E. Armijo Chávarri, abogado)

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (седми състав) от 16 септември 2009 г. по дело Dominio de la Vega/СХВП (Т-458/07), с което Общият съд отхвърля жалбата срещу решението на втори апелативен състав на СХВП от 3 октомври 2007 г. (преписка R 1431/2006-2) относно процедура по възражение между Ambrosio Velasco, SA и Bominio de la Vega, SL

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Dominio de la Vega SL да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Определение на Съда (осми състав) от 6 октомври 2010 г. (преюдициално запитване от Tribunal Supremo, Испания) — Inmogolf SA/Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia

(Дело C-487/09) ⁽¹⁾

(Член 104, параграф 3, първа алинея от Процедурния правилник — Директива 69/335/ЕИО — Косвени данъци — Набиране на капитал — Прехвърляне на ценни книжа — Дружествен капитал, състоящ се главно от недвижими имоти)

(2011/С 80/13)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Supremo

Страни в главното производство

Жалбоподател: Inmogolf SA

Отговорник: Dirección General de Tributos de la Consejería de Economía y Hacienda de la Comunidad Autónoma de Murcia

Предмет

Преюдициално запитване — Tribunal Supremo — Тълкуване на член 11, буква а) и член 12, параграф 1, буква а) от Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху прираста на капитала (ОВ L 249, стр. 25; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 9) — Забрана за облагане на създаването, емитирането, допускането за котиране на фондова борса, пускането на пазара или търгуването с ценни книжа — Дерогиране — Данък върху прехвърлянето на ценни книжа — Национален данък върху прехвърлянето на дружествени дялове на дружество, поне 50 % от актива на което се състои от недвижими имоти, вследствие на което приобретателят на ценните книжа придобива контрола върху дружеството

Диспозитив

Директива 69/335/ЕИО на Съвета от 17 юли 1969 година относно косвените данъци върху набирането на капитал, и по-специално член 11, буква а) и член 12, параграф 1, буква а) от нея допускат правна уредба на държава членка като член 108, параграф 2 от Закон № 24/1988 относно пазара на ценни книжа от 28 юли 1988 г., изменен със Закон № 18/91 от 6 юни 1991 г., който, за да възпрепятства избягването на данъчното облагане при прехвърляне на недвижими имоти чрез дружества посредници, предвижда облагане на прехвърлянето на ценни книжа с данък върху прехвърлянето на илуциество, когато прехвърлянето на ценни книжа е свързано с дялове от дружествения капитал на дружества, поне 50 % от

актива на които се състои от недвижими имоти, и когато вследствие на подобно прехвърляне приобретателят е в позиция, позволяваща му да упражнява контрол върху съответното образование, дори в хипотезите, в които, от една страна, не е налице намерение за избягване на данъчното облагане, и от друга страна, става въпрос за действващи дружества и не е възможно недвижимите имоти да се отделят от осъществяваната от дружеството икономическа дейност.

⁽¹⁾ ОВ С 63, 13.3.2010 г.

Определение на Съда от 4 октомври 2010 г. — Владимир Иванов/Европейска комисия

(Дело C-532/09 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Иск за извъндоговорна отговорност — Загуба на възможност за назначаване — Резерва за злоупотреба с процесуални права — Отчасти явно недопустила и отчасти явно неоснователна жалба)

(2011/С 80/14)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Владимир Иванов (представител: F. Rollinger, avocat)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: J. Currall и В. Eggers)

Предмет

Жалба срещу Определение на Първоинстанционния съд (трети състав) от 30 септември 2009 г. по дело Иванов/Комисия (Т-166/08), с което се отхвърля подаденият от жалбоподателя иск за обезщетение за вреди, които същият претърпял вследствие на решението на Комисията за отказ да бъде назначен като местен служител за оказване на административна и техническа помощ в делегацията на Комисията в София — Самостоятелен характер на иска за извъндоговорна отговорност по отношение на жалбата за отмяна — Резерва за злоупотреба с процесуални права — Възможност Първоинстанционният съд служебно да се позове на тази резерва

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда г-н Иванов да заплати съдебните разходи.

⁽¹⁾ ОВ С 51, 27.2.2010 г.

Определение на Съда (седми състав) от 29 септември 2010 г. — European Renewable Energies Federation ASBL (EREF)/Европейска комисия

(Дело C-74/10 P и C-75/10 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Член 19 от Статута на Съда — Страна, представлявана от адвокат, който няма качеството на трета независима страна — Явна недопустимост)

(2011/С 80/15)

Език на производството: английски

Страни

Ищец: European Renewable Energies Federation ASBL (EREF) (представител: J. Kuhbier, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Европейска комисия (представители: V. Martenczuk и N. Khan)

Предмет

Жалба срещу Определение на Първоинстанционния съд (шести състав) от 19 ноември 2009 г. по дело EREF/Комисия (Т-94/07), с което Първоинстанционният съд е отхвърлил като явно недопустима жалба, с която се иска отмяна на Решение на Комисията С(2006) 4963 окончателен от 24 октомври 2006 г., с което се приема, че някои от източниците, използвани от дружеството TVO за финансиране на строителството на атомен реактор във Финландия („проект Olkiluoto 3“), не представляват държавна помощ — Представителство от адвокат, който няма качеството на трета независима страна

Диспозитив

1. Отхвърля жалбите.
2. Осъжда European Renewable Energies Federation ASBL да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 113, 1.5.2010 г.

Определение на Съда (шести състав) от 22 октомври 2010 г. — Longevity Health Products, Inc./Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Merck KGaA

(Дело C-84/10 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Марка на Общността — Регламент (ЕО) № 40/94 — Член 8, параграф 1, буква б) — Словен знак „Kids Vits“ — Възражение на притежателя на словната марка на Общността „VITS4KIDS“ — Степен на внимание на съответните потребители — Вероятност от объркване — Сходство между знаците — Право на изслушване)

(2011/С 80/16)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Longevity Health Products, Inc. (представител: J. E. Korab, Rechtsanwalt)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: G. Schneider), Merck KGaA

Предмет

Жалба срещу Решение на Общия съд (осми състав) от 9 декември 2009 г. по дело Longevity Health Products/СХВП — Merck (Kids Vids) (Т-484/08), с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна на решението на четвърти апелативен състав на СХВП от 28 август 2008 г., с което се отказва регистрацията на словния знак „Kids Vits“ като марка на Общността за някои стоки от клас 5 и се уважава възражението на притежателя на по-ранната словна марка на Общността „VITS4KIDS“ — Нарушение на правото на изслушване пред съд — Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 40/94 — Вероятност от объркване на двете марки

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Longevity Health Products Inc. да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 100, 17.4.2010 г.

Определение на Съда (осми състав) от 9 септември 2010 г. — Franssons Verkstäder AB/Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Lindner Recyclingtech GmbH

(Дело C-290/10 P) ⁽¹⁾

(Обжалване — Жалба пред Общия съд за отмяна на решение на трети апелативен състав на СХВП — Регламент (ЕО) № 6/2002 — Срок за обжалване — Недоустимост поради закъснение — Явно неоснователна жалба)

(2011/С 80/17)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Franssons Verkstäder AB (представител: O. Öhlén, advokat)

Други страни в производството: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели), Lindner Recyclingtech GmbH

Предмет

Жалба срещу определение на Общия съд (осми състав) от 10 май 2010 г. по дело Fransson Verkstäder/СХВП (Т-98/10), с което Общият съд отхвърля жалбата за отмяна, подадена от притежателя на дизайн или модел на Общността № 253778-0001 (сенокосачки) срещу решение R 690/2007-3 на трети апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (СХВП) от 22 октомври 2009 г., с което се отменя решението на отдела по споровете за отхвърляне на искането за обявяване на недействителност, представено от Lindner Resusc-lingtech — Срокове за обжалване — Явна недопустимост

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Fransson Verkstäder AB понася направените от него съдебни разноски.

(¹) ОВ С 328, 4.12.2010 г.

Жалба, подадена на 14 октомври 2010 г. от Dimitris Platis срещу определението на Общия съд (първи състав), постановено на 30 септември 2010 г. по дело Т-311/10, Dimitris Platis/Съвет и Гърция

(Дело С-513/10 Р)

(2011/С 80/18)

Език на производството: гръцки

Страни

Жалбоподател: Dimitris Platis (представител: P. Théodoropoulos, avocat)

Други страни в производството: Съвет на Европейския съюз и Република Гърция

С определение от 17 декември 2010 г. Съдът на Европейския съюз (седми състав) постанови, че жалбата следва да се отхвърли, тъй като същата е частично явно неоснователна и частично явно недопустима.

Преюдициално запитване, отправено от Bundesfinanzhof (Германия) на 15 декември 2010 г. — Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)/Finanzamt Plauen, встъпила страна: Bundesministerium der Finanzen

(Дело С-587/10)

(2011/С 80/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: Vogtländische Straßen-, Tief- und Rohrleitungsbau GmbH Rodewisch (VSTR)

Ответник: Finanzamt Plauen

Встъпила страна: Bundesministerium der Finanzen

Преюдициални въпроси

1. Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота (¹) позволява ли да се приеме, че освободена вътреобщностна доставка е налице само когато данъчнозадълженото лице счетоводно докаже кой е идентификационният номер по ДДС на получателя?
2. За отговора на този въпрос от значение ли е:
 - дали получателят е установено в трета страна данъчнозадължено лице, което е изпратило предмета на доставката от една държава членка в друга в рамките на верижна сделка, но не е регистрирано за целите на ДДС в нито една държава членка,
 - и
 - дали данъчнозадълженото лице е доказало, че получателят е подал данъчна декларация за вътреобщностното придобиване?

(¹) ОВ L 145, стр. 1

Преюдициално запитване, отправено от Hoge Raad der Nederlanden на 17 декември 2010 г. — T.G. van Laarhoven/Staatssecretaris van Financiën

(Дело С-594/10)

(2011/С 80/20)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Hoge Raad der Nederlanden

Страни в главното производство

Жалбоподател: T.G. van Laarhoven

Ответник: Staatssecretaris van Financiën

Преюдициални въпроси

1. Допуска ли член 17, параграф 6, втора алинея от Шеста директива⁽¹⁾ изменения на правна уредба, предвиждаща ограничаване в приспадането, каквато е разглежданата по настоящото дело, с която държава членка е искала да се възползва от съдържащата се в тази разпоредба възможност за изключение (възможност за запазване на изключение) от приспадането за определени стоки и услуги, ако в резултат на тези изменения сумата, изключена от приспадането, в повечето случаи е увеличена, но логиката и структурата на тази правна норма, предвиждаща ограничаване в приспадането, са останали непроменени?
2. При положителен отговор на първия въпрос, следва ли националният съд да се въздържа напълно от прилагането на правната уредба, предвиждаща ограничаване в приспадането, или е достатъчно да се въздържа от прилагането ѝ, доколкото тази правна уредба разширява обхвата на съществуващото към момента на влизане в сила на Шеста директива изключване или ограничаване?

⁽¹⁾ Шеста директива 77/388/ЕИО на Съвета от 17 май 1977 година относно хармонизиране на законодателствата на държавите членки относно данъците върху оборота — обща система на данъка върху добавената стойност: единна данъчна основа (ОВ L 145, стр. 1)

Иск, предявен на 16 декември 2010 г. — Европейска комисия/Федерална република Германия

(Дело C-600/10)

(2011/C 80/21)

Език на производството: немски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: R. Lyal и W. Mölls)
Ответник: Федерална република Германия

Искания на ищеца

- да се установи, че като запазва в сила националните правни разпоредби, съгласно които дивидентите, разпределяни на ограничено данъчнозадължени пенсионни фондове, както и лихвите, изплащани на такива фондове и на ограничено данъчнозадължени пенсионно-осигурителни каси, се подлагат на по-неблагоприятно данъчно третиране в сравнение с дивидентите и лихвите, изплащани на неограничено данъчнозадължени пенсионно-осигурителни каси и на неограничено данъчнозадължени пенсионни фондове, Федерална република Германия нарушава задълженията си по член 63 ДФЕС и по член 40 от Споразумението за ЕИП.
- Да се осъди Федерална република Германия да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящият иск има за предмет германската правна уредба, съгласно която дивидентите, разпределяни на ограничено данъчнозадължени (т.е. на чуждестранни) пенсионни фондове, както и лихвите, изплащани на такива фондове и на ограничено данъчнозадължени пенсионно-осигурителни каси, се подлагат на по-неблагоприятно данъчно третиране в сравнение с дивидентите и лихвите, изплащани на неограничено данъчнозадължени (т.е. на местните) пенсионно-осигурителни каси и на неограничено данъчнозадължени пенсионни фондове.

Според Комисията чуждестранните пенсионни фондове и пенсионно-осигурителни каси се подлагали на

по-неблагоприятно данъчно в сравнение със съответните местни дружества поради следните причини:

В рамките на данъчното облагане на изплащаните лихви на пенсионно-осигурителните каси не се удържал нито данък при източника върху приходите от капитал, нито се начислявал корпоративен данък, ако лихвите се изплащали на освободена от данъчно облагане местна пенсионно-осигурителна каса. По този начин не се начислявал никакъв данък за посочените приходи. За чуждестранните пенсионно-осигурителни каси обаче не се предвиждала подобна възможност за освобождаване от облагане с данък при източника върху приходите от капитал, поради което във всички случаи на тези дружества се начислявал освен данък в размер на 25 % върху brutния размер на получаваните лихви, и данък „солидарност“.

При облагането на изплащаните на пенсионните фондове дивиденти за местните пенсионни фондове съществувала възможност данъкът върху приходите от капитал да се включи в производството по определяне на данъчната основа. В резултат на това, от една страна, се позволявало данъчното приспадане на разходите за стопанска дейност, като се облагали единствено нетните приходи. От друга страна, приходите от капитал биха могли да се включвали в общия размер на приходите на съответното местно дружество, като в резултат се прилагала общата ставка на корпоративния данък в размер на 15 %. Чуждестранните пенсионни фондове обаче не могли да се ползват от никое от посочените данъчни предимства: в оспорваната уредба за тези дружества се изключвала всякаква възможност за приспадане на разходи за стопанска дейност, дори и на разходите, направени в непосредствена връзка с реализираните приходи в Германия.

Накрая, що се отнася до данъчното облагане на изплащаните лихви на пенсионните фондове, по същество ситуацията бил идентична с тази при данъчното облагане на разпределяните дивиденти на пенсионните фондове: както и при разпределянето на дивиденти, в разглеждания случай чуждестранните пенсионни фондове били подлагани на по-неблагоприятно данъчно третиране както по отношение на възможността за приспадане на разходите за стопанска дейност, така също и по отношение на размера на приложимата данъчна ставка.

Според Комисията това по-неблагоприятно данъчно третиране на чуждестранни пенсионно-осигурителни каси и пенсионни фондове противоречало на свободното движение на капитали. В никой от разглежданите случаи съществуващото различие в данъчното третиране не било обективно обосновано.

Член 63 ДФЕС забранявал всякакви мерки, които водели до по-неблагоприятно данъчно третиране на презграничното движение на капитали в сравнение с оборота на капитали в рамките на една единствена държава. В тази връзка обаче член 65, параграф 1, буква а) ДФЕС не можел да се тълкува в смисъл, че всички национални данъчни разпоредби, провеждащи разграничение между данъчнозадължените лица, що се отнася до тяхното място на пребиваване или място на инвестиране на капитала, били в съответствие с Договора. Действието на такива разпоредби се ограничавало от член 65, параграф 3 ДФЕС, според който посочените в член 63, параграф 1 ДФЕС национални мерки не могли да бъдат нито средство за произволна дискриминация, нито прикрито ограничение на свободното движение на капитали и плащания по смисъла на член 63 ДФЕС. Такива разграничения в данъчното третиране били в съответствие с правото на Съюза единствено ако се прилагали към положения, които не били обективно сравними, или ако се обосновавали с императивни съображения от обществен интерес. Такова обосноваване било възможно само тогава, когато съответната разпоредба не надхвърляла необходимото за постигането на преследваната цел.

Във връзка с приспадането на разходи за стопанска дейност Комисията посочва, че държавите членки следвало да съблюдават залегналата в Договора забрана за дискриминация и при удържането на данъците при източника. Във връзка с това държавата по източника на приходи не можела да се позовава на едностранни норми в правната уредба на другата държава, за да не изпълнява своите задължения. Германия не посочва дали е постигнала споразумения с останалите държави членки, въз основа на които тези държави членки да приспадат разходи за стопанска дейност вместо Германия. Според Комисията дори и да е съществувало такова споразумение, то често не би позволявало да се постигне преследваната цел — например, когато съответният приход бил освободен от данъчно облагане в конкретната държава или ако се приемало, че като цяло данъчнозадълженото лице не реализирало облагаема печалба. Освен това при използване на метода на приспадането, приспадането на разходи за стопанска дейност в държавата по седалището на съответното дружество не би заместило същото приспадане, извършено в държавата по източника на прихода. Всъщност в този случай по принцип и двете държави облагали един и същ приход. По този начин единствено ако и двете държави прилагали собствените си разпоредби относно приспадането на разходи за стопанска дейност можело да се гарантира, че с данък се облагат не брутните, а нетните приходи. Приспадането на разходи за стопанска дейност в държавата по източника на прихода следователно не би довело до двойно отчитане на разходите за стопанска дейност, а единствено би гарантирало, че е налице еднакво третиране с чисто вътрешните правоотношения.

Преюдициално запитване, отправено от Upravno sodišče Republike Slovenije (Република Словения) на 21 декември 2010 г. — Pelati doo/Република Словения

(Дело C-603/10)

(2011/С 80/22)

Език на производството: словенски

Запитваща юрисдикция

Upravno sodišče Republike Slovenije

Страни в главното производство

Жалбоподател: Pelati doo

Отговорник: Република Словения

Преюдициален въпрос

Трябва ли разпоредбата на член 11 от Директива 90/434/ЕИО на Съвета ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че не допуска национална правна уредба, по силата на която Република Словения като държава членка поставя данъчното облекчение в полза на търговско дружество, което възнамерява да извърши разделяне (отделяне на клон на дейност и учредяване на ново дружество) в зависимост от предявяването в срок на искане за издаване на разрешение за признаване на данъчни предимства, когато отделияне следва от изпълнението на съответните изисквания, или

по силата на която поради изтичането на срок данъчнозадълженото лице губи автоматично предвидените в националното законодателство данъчни облекчения?

⁽¹⁾ Директива 90/434/ЕИО на Съвета от 23 юли 1990 година относно общата система за данъчно облагане, приложима спрямо сливанията, разделянията, прехвърлянията на активи и замените на акции по отношение на дружества от различни държави членки (ОВ L 225, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 1, стр. 92).

Преюдициално запитване, отправено от Commissione tributaria provinciale di Parma (Италия) на 30 декември 2010 г. — Danilo Debiasi/Agenzia delle Entrate Ufficio di Parma

(Дело C-613/10)

(2011/С 80/23)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Commissione Tributaria Provinciale di Parma

Страни в главното производство

Жалбоподател: Danilo Debiasi

Отговорник: Agenzia delle Entrate — Ufficio di Parma

Преюдициален въпрос

Налице ли е колизия, от една страна, между член 19, параграф 5 и член 19а от DPR № 633/72, и от друга, член 17, параграф 2, буква а) от Директива 77/388/ЕИО и Документ COM(2001) 260 окончателен от 28 май 2001 г. и Документ COM(2000) 348 окончателен от 7 юни 2000 г., и също така съществува ли различно третиране на режима по ДДС на равнище Общност със следващата от това необходимост от хармонизиране с другите европейски правни системи, доколкото отделни държави членки прилагат при определени условия режим на облагане с намалена ставка?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Namur (Белгия) на 22 декември 2010 г. — Rémi Paquot/État belge — SPF Finances

(Дело C-622/10)

(2011/С 80/24)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Namur

Страни в главното производство

Жалбоподател: Rémi Paquot

Отговорник: État belge — SPF Finances

Преюдициални въпроси

1. Допускат ли член 6 от дял първи „Общи разпоредби“ от Договора от Лисабон от 13 декември 2007 г. за изменение на Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., в сила от 1 декември 2009 г. (който до голяма степен възпроизвежда разпоредбите, съдържащи се в член 6 от дял първи на Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., влязъл в сила на 1 ноември 1993 г.), както и член 234 (предишен член 177) от Договора за създаване на Европейската общност (Договора за ЕО) от 25 март 1957 г., от една страна, и/или член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., от друга страна, възможността национални законови разпоредби, в случая разпоредбите на член 9, параграф 2 от белгийския Закон от 6 януари 1989 г. за Арбитражния съд (понастоящем наречен Конституционен съд), да изискват от националните съдилища да прилагат съдебната практика, произтичаща от решенията, постановени от висшестояща национална юрисдикция (в случая горепосочения Конституционен съд) по исканията за отмяна на разпоредби на вътрешното право, с които е сезирана, когато тези искания се основават на нарушение на разпоредби на правото на Европейския съюз, които се прилагат пряко и с предимство във вътрешния правов ред?

2. Допускат ли член 6 от дял първи „Общи разпоредби“ от Договора от Лисабон от 13 декември 2007 г. за изменение на Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., в сила от 1 декември 2009 г. (който до голяма степен възпроизвежда разпоредбите, съдържащи се в член 6 от дял първи на Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., влязъл в сила на 1 ноември 1993 г.), както и член 234 (предишен член 177) от Договора за създаване на Европейската общност (Договора за ЕО) от 25 март 1957 г., от една страна, и/или член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., от друга страна, възможността национални законови разпоредби, в случая разпоредбите на член 26, параграф 4 от белгийския Закон от 6 януари 1989 г. за Арбитражния съд (понастоящем наречен Конституционен съд), изменен със Закона от 12 юли 2009 г., разглеждани поотделно или във връзка с разпоредбите на член 9, параграф 2 от посочения Специален закон от 6 януари 1989 г., да изискват от националните съдилища да поставят на висшестояща национална юрисдикция (в случая горепосочения Конституционен съд) всеки преюдициален въпрос, свързан с тълкуването на разпоредби на правото на Европейския съюз, които се прилагат пряко и с предимство във вътрешния правов ред, когато тези разпоредби са възпроизведени и в националната Конституция и посочените съдилища предполагат, че в рамките на споровете, с които са сезирани, тези разпоредби са нарушени, като в резултат от всичко това посочените съдилища се оказват лишени от възможността да прилагат непосредствено правото на Европейския съюз, най-малкото в хипотезата, при която горепосочената висшестояща юрисдикция вече се е произнесла по идентичен въпрос?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunal de première instance de Namur (Белгия) на 22 декември 2010 г. — Adrien Daxhelet/État belge — SPF Finances

(Дело C-623/10)

(2011/C 80/25)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Tribunal de première instance de Namur

Страни в главното производство

Жалбоподател: Adrien Daxhelet

Ответник: État belge — SPF Finances

Преюдициални въпроси

1. Допускат ли член 6 от дял първи „Общи разпоредби“ от Договора от Лисабон от 13 декември 2007 г. за изменение на Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., в сила от 1 декември 2009 г. (който до голяма степен възпроизвежда разпоредбите, съдържащи се в член 6 от дял първи на Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., влязъл в сила на 1 ноември 1993 г.), както и член 234 (предишен член 177) от Договора за създаване на Европейската общност (Договора за ЕО) от 25 март 1957 г., от една страна, и/или член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., от друга страна, възможността национални законови разпоредби, в случая разпоредбите на член 9, параграф 2 от белгийския Закон от 6 януари 1989 г. за Арбитражния съд (понастоящем наречен Конституционен съд), да изискват от националните съдилища да прилагат съдебната практика, произтичаща от решенията, постановени от висшестояща национална юрисдикция (в случая горепосочения Конституционен съд) по исканията за отмяна на разпоредби на вътрешното право, с които е сезирана, когато тези искания се основават на нарушение на разпоредби на правото на Европейския съюз, които се прилагат пряко и с предимство във вътрешния правов ред?

2. Допускат ли член 6 от дял първи „Общи разпоредби“ от Договора от Лисабон от 13 декември 2007 г. за изменение на Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., в сила от 1 декември 2009 г. (който до голяма степен възпроизвежда разпоредбите, съдържащи се в член 6 от дял първи на Договора за Европейския съюз, подписан в Маастрихт на 7 февруари 1992 г., влязъл в сила на 1 ноември 1993 г.), както и член 234 (предишен член 177) от Договора за създаване на Европейската общност (Договора за ЕО) от 25 март 1957 г., от една страна, и/или член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз от 7 декември 2000 г., от друга страна, възможността национални законови разпоредби, в случая разпоредбите на

член 26, параграф 4 от белгийския Закон от 6 януари 1989 г. за Арбитражния съд (понастоящем наречен Конституционен съд), изменен със Закона от 12 юли 2009 г., разглеждани поотделно или във връзка с разпоредбите на член 9, параграф 2 от посочения Специален закон от 6 януари 1989 г., да изискват от националните съдилища да поставят на висшестояща национална юрисдикция (в случая горепосочения Конституционен съд) всеки преюдициален въпрос, свързан с тълкуването на разпоредби на правото на Европейския съюз, които се прилагат пряко и с предимство във вътрешния правен ред, когато тези разпоредби са възпроизведени и в националната Конституция и посочените съдилища предполагат, че в рамките на споровете, с които са сезирани, тези разпоредби са нарушени, като в резултат от всичко това посочените съдилища се оказват лишени от възможността да прилагат непосредствено правото на Европейския съюз, най-малкото в хипотезата, при която горепосочената висшестояща юрисдикция вече се е произнесла по идентичен въпрос?

Преюдициално запитване, отправено от Tribunale di Palermo (Италия) на 5 януари 2011 г. — Наказателно производство срещу Fabio Caronna

(Дело C-7/11)

(2011/C 80/26)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Palermo

Страна в главното производство

Fabio Caronna

Преюдициални въпроси

1. Параграф 2 на член 77 от Директива 2001/83/ЕО⁽¹⁾ трябва ли да се схваща в смисъл, че и фармацевтите са длъжни да получат разрешение за разпространение на едро на лекарствени продукти или намерението на общностния законодател е било да освободи фармацевтите от изискването за подобно разрешение, както изглежда от прочита на съображение 36?
2. Какво е правилното тълкуване, което следва да се даде на правната уредба на разрешението за разпространение на лекарствени продукти, предвидено в членове 76—84 от Директива 2001/83/ЕО, с особена препратка към необходимите изисквания фармацевт (схващан като физическо лице, а не като дружество), който в това си качество вече е получил в националния правен ред разрешение да продава на дребно лекарствени продукти, да може да извършва и разпространение на лекарствени продукти?

⁽¹⁾ ОВ L 311, 2001 г., стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 33, стр. 3.

Преюдициално запитване, отправено от Dublin Metropolitan District Court (Ирландия) на 10 януари 2011 г. — Denise McDonagh/Ryanair Ltd

(Дело C-12/11)

(2011/C 80/27)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

Dublin Metropolitan District Court

Страни в главното производство

Ищец: Denise McDonagh

Ответник: Ryanair Ltd

Преюдициални въпроси

1. Представяват ли обстоятелства като затварянето на европейското въздушно пространство поради изригването на вулкана Eyjafjallajökull в Исландия, което предизвика мащабно и продължително прекъсване на пътуванията по въздуха, нещо повече от „извънредни обстоятелства“ по смисъла на Регламент № 261/2004⁽¹⁾?
2. Ако отговорът на първия въпрос е утвърдителен, изключва ли се при такива обстоятелства задължението за осигуряване на грижа на основание членове 5 и 9?
3. Ако отговорът на въпрос 2 е отрицателен, невалидни ли са членове 5 и 9, след като те нарушават принципа на пропорционалност и принципа на недопускане на дискриминация и принципа на „справедливо равновесие на интересите“, закрепен в Конвенцията от Монреал, и членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз?
4. Трябва ли задължението по членове 5 и 9 да се тълкува в смисъл, че съдържа мълчаливо ограничаване като времево и/или парично ограничаване при осигуряване на грижа в случаите, когато отмяната е в резултат на „извънредни обстоятелства“?
5. Ако отговорът на въпрос 4 е отрицателен, невалидни ли са членове 5 и 9, при положение че те нарушават принципа на пропорционалност и принципа на недопускане на дискриминация, принципа на „справедливо равновесие на интересите“, закрепен в Конвенцията от Монреал, и членове 16 и 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския Парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕИО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Жалба, подадена на 11 януари 2011 г. от Европейската комисия срещу решението, постановено от Общия съд (четвърти състав) на 27 октомври 2010 г. по дело T-24/05, Alliance One International, Inc. (по-рано Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd/Европейска комисия

(Дело C-14/11 P)

(2011/C 80/28)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Европейска комисия (представители: F. Castillo de la Torre, E. Gippini Fournier, R. Sauer)

Други страни в производството: Alliance One International, Inc. (по-рано Standard Commercial Corp.), Standard Commercial Tobacco Company, Inc., Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Съда да:

- отмени точка 1 от диспозитива на обжалваното съдебно решение,
- да отхвърли изцяло, подадената пред Общия съд жалба,
- да осъди TCLT да заплати съдебните разноски по настоящото производство и да осъди тримата жалбоподатели да заплатят съдебните разноски по първоинстанционното производство.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят твърди, че обжалваното съдебно решение трябва да бъде отменено поради следните правни основания:

1. Общият съд е нарушил принципа на равно третиране и не се съобразил с добре установената съдебна практика, според която отговорността на всяко предприятие трябва да се преценява индивидуално с оглед на особеностите на конкретния случай.
2. Общият съд е допуснал грешка при прилагане на правото като е приел, че начинът, по който Комисията е третирила някои дружества майки, определя правилото, което се прилага, за да се подведат под отговорност други дружества майки, въпреки че това правило надхвърля изискванията на съдебната практика.
3. Като е попречил на Комисията да представи доводите си в отговор на изведените от дискриминацията правни основания, Общият съд е нарушил правото на Комисията на състезателно производство и е тълкувал неправилно задължението за мотивиране.
4. Общият съд е нарушил принципа на равно третиране, тъй като Trans-Continental Leaf Tobacco Corp. Ltd. се е намирало в обективно различно положение от това на Intabex и на Universal.

Иск, предявен на 13 януари 2011 г. — Европейска комисия/Република Полша

(Дело C-20/11)

(2011/C 80/29)

Език на производството: полски

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: I. Hadjiyiannis и Ł. Nubiak)

Ответник: Република Полша

Искания на ищеца

- да се установи, че като не е приела всички необходими законови и подзаконови разпоредби за прилагането на член 17, параграф 1 от Директива 2007/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година относно оценката и управлението на риска от наводнения (¹), или при всички положения като не е уведомила Комисията за приетите разпоредби, Република Полша не е изпълнила задълженията си по тази директива;
- да се осъди Република Полша да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Срокът за транспониране на Директива 2007/60/ЕО е изтекъл на 26 ноември 2009 г.

⁽¹⁾ ОВ L 288, стр. 27.

Преюдициално запитване, отправено от Korkein oikeus (Финландия) на 17 януари 2011 г. — Finnair Oyj/Timy Lassooy

(Дело C-22/11)

(2011/C 80/30)

Език на производството: фински

Запитваща юрисдикция

Korkein oikeus

Страни в главното производство

Касатор: Finnair Oyj

Ответник по касационната жалба: Timy Lassooy

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли Регламент № 261/2004 (¹), и в частност член 4 от него, да се тълкува в смисъл, че се прилага само в случаите на отказан достъп на борда поради това, че по търговски съображения въздушният превозвач е продал повече билети от наличните места, или Регламентът е приложим и тогава, когато е отказан достъп на борда по други причини, например оперативни проблеми?

2. Трябва ли член 2, буква й) от Регламента да се тълкува в смисъл, че посочените там основателни причини се свеждат само до фактори, свързани с пътниците, или отказът за достъп на борда може да бъде обоснован и с други причини? Ако Регламентът трябва да се разбира в смисъл, че отказът за достъп на борда може да е обоснован и с причини, които не са свързани с пътниците, възможно ли е да се приеме, че отказът за достъп на борда може да бъде обоснован и поради реорганизация на полетите вследствие на извънредните обстоятелства, посочени в съображения 14 и 15?

3. Трябва ли Регламентът да се тълкува в смисъл, че въздушният превозвач може да бъде освободен от отговорността си съгласно член 5, параграф 3 от Регламента не само по отношение на отменения поради извънредни обстоятелства полет, но и по отношение на пътуващите със следващите полети, ако се е опитал да разпредели тежестта на отрицателните последици от настъпило извънредно обстоятелство — например стачка — върху по-голяма от пътниците на отменения полет група пътуващи, реорганизирайки следващите полети така, че пътуването на никой от пътниците да не продължи прекалено дълго? С други думи, може ли въздушният превозвач да се позовава на извънредни обстоятелства и спрямо пътуващите със следващ полет, за който съответното събитие няма преки последици? В това отношение има ли особена разлика дали положението на пътника и правото му на обезщетение се преценяват от гледна точка на член 4 от Регламента, свързан с отказания достъп на борда, или на член 5, свързан с отмяната на полет?

(¹) Регламент (ЕО) № 261/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 11 февруари 2004 година относно създаване на общи правила за обезщетяване и помощ на пътниците при отказан достъп на борда и отмяна или голямо закъснение на полети, и за отмяна на Регламент (ЕО) № 295/91 (ОВ L 46, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 7, том 12, стр. 218).

Иск, предявен на 25 януари 2011 г. — Европейска комисия/Чешка република

(Дело С-37/11)

(2011/С 80/31)

Език на производството: чешки

Страни

Ищец: Европейска комисия (представители: Z. Malůšková, H. Tserera-Lacombe)

Ответник: Чешка република

Искания на ищеца

— да се установи, че като е определила в член 1, параграф 2, буква q) от Закон № 77/2003 под „масло за намазване“ (pomazánkové máslo) да се разбира млечен продукт от

сметана, обогатено с мляко на прах или с бито мляко, теглото на който съдържа поне 31 % маслена млечна маса и 42 % сухо вещество, и като допуска този продукт да се разпространява под търговското наименование „масло за намазване“, Чешката република не е изпълнила задълженията си по член 115 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 (¹) във връзка с точка 1, параграф 2, първа и втора алинея от приложение XV към Регламент (ЕО) № 1234/2007, и част А, точки 1 и 4 от допълнението към приложение XV към Регламент (ЕО) № 1234/2007;

— да се осъди Чешката република да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Член 115 от Регламент (ЕО) № 1234/2007 във връзка с точка I, параграф 2, първа и втора алинея от приложение XV, и част А, точка 1 от допълнението към приложение XV към Регламент (ЕО) № 1234/2007, предвижда търговското наименование „масло“ да се запази за продукти със съдържание на млечна мазнина не по-малко от 80 % и съдържание на вода, ненадхвърлящо 16 %. С член 1, параграф 2, буква q) от Постановление на Министъра на земеделието № 77/2003 от 6 март 2003 г., на пазара в Чешката република е въведен продукт с търговското наименование „масло за намазване“. Продуктът е втвърдена, податлива на обработка емулсия от типа вода в масло, получена предимно от сметана, теглото на която съдържа поне 31 % маслена млечна маса и 42 % сухо вещество. Поради по-ниското от предписаното съдържание на маслената млечна маса продуктът „масло за намазване“ не изпълнява условията за използване на търговското наименование „масло“, поради което посочената разпоредба на правото на Европейския съюз не е спазена.

Точка I, параграф 2 от приложение XV във връзка с част А, точка 4 от допълнението към приложение XV към Регламент (ЕО) № 1234/2007 изисква за млечните продукти с млечна мазнина по-малко от 39 % да се използва търговското наименование „X % млечна паста за намазване“. „Маслото за намазване“ не е обозначено с това наименование, поради което посочената разпоредба на правото на Европейския съюз не е спазена.

По изключение продукти могат да бъдат обозначени с търговското наименование „масло“, дори когато те не изпълняват посочените по-горе условия, но са спазени изведените в точка I, параграф 2, трета алинея, буква а) от приложение XV към Регламент (ЕО) № 1234/2007 изисквания. Тези продукти са изчерпателно изброени в списъка с продукти на приложение I към Регламент (ЕО) № 445/2007 на Комисията (²). В този списък не е включено „масло за намазване“, тъй като то не изпълнява посочените в точка I, параграф 2, трета алинея, буква а) от приложение XV към Регламент (ЕО) № 1234/2007 изисквания. Поради това „маслото за намазване“ не може да бъде част от тези изключения.

(¹) ОВ L 299, 16.11.2007 г., стр. 1.

(²) ОВ L 106, 24.4.2007 г., стр. 24.

Определение на председателя на Съда от 22 септември 2010 г. — Европейска комисия/Република Полша**(Дело C-455/09) ⁽¹⁾**

(2011/C 80/32)

Език на производството: полски

Председателят на Съда разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 24, 30.1.2010 г.

Определение на председателя на шести състав на Съда от 28 септември 2010 г. — Европейска комисия/Португалска република**(Дело C-525/09) ⁽¹⁾**

(2011/C 80/33)

Език на производството: португалски

Председателят на шести състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 51, 27.2.2010 г.

ОБЩ СЪД

Решение на Общия съд от 2 февруари 2011 г. — Oyster Cosmetics/СХВП — Kadabell (Oyster cosmetics)

(Дело T-437/09) ⁽¹⁾

(Марка на Общността — Производство по възражение — Заявка за фигуративна марка на Общността „Oyster cosmetics“ — По-ранна фигуративна марка на Общността „Kadus oustra AUTO STOP PROTECTION“ — Относително основание за отказ — Вероятност от обръване — Сходство на знаците — Член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009)

(2011/С 80/34)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Oyster Cosmetics SpA (Castiglione delle Stiviere, Италия) (представители: A. Perani и P. Pozzi, avocats)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) (представител: A. Folliard-Monguiral, agent)

Друга страна в производството пред апелативния състав на СХВП, встъпила в производството пред Общия съд: Kadabell GmbH & Co. KG (Darmstadt, Германия) (представител: K. Sandberg, avocat)

Предмет

Жалба срещу решението на първи апелативен състав на СХВП от 5 август 2009 г. (преписка R 1367/2008-1) относно производство по възражение между Kadabell GmbH & Co. KG и Oyster Cosmetics SpA.

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата.
2. Осъжда Oyster Cosmetics SpA да заплати съдебните разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 11 от 16.1.2010 г.

Определение на Общия съд от 21 януари 2011 г. — Vtesse Networks/Комисия

(Дело T-54/07) ⁽¹⁾

(Жалба за отмяна — Държавни помощи — Далекосъобщения — Данък върху недвижимото имущество на предприятията в Обединеното кралство — Решение, с което се установява, че разглежданата марка не представлява помощ — Липса на лично засягане — Недопустимост)

(2011/С 80/35)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Vtesse Networks Ltd (Hertford, Hertfordshire, Обединеното кралство) (представители: H. Mercer, barrister, и J. Ballard, solicitor)

Ответник: Европейска комисия (представители: N. Khan и H. van Vliet)

Встъпили страни в подкрепа на жалбоподателя: AboveNet Communications UK Ltd (Лондон, Обединеното кралство); Gamma Telecom Ltd (Newbury, Berkshire, Обединеното кралство); и VTL (UK) Ltd (Egham, Surrey, Обединеното кралство) (представители: I. Forrester, QC, C. Arhold и K. Struckmann, avocats)

Встъпили страни в подкрепа на ответника: British Telecommunications plc (Лондон) (представители: G. Robert и C. Berg, solicitors); и Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия (представители: V. Jackson, подпомаган от C. Vajda, QC, и T. Morshead, barrister)

Предмет

Искане за частична отмяна на Решение 2006/951/ЕО на Комисията от 12 октомври 2006 година относно прилагането в Обединеното кралство на данъка върху недвижимото имущество на предприятията в сектора на далекосъобщенията в Обединеното кралство [С-4/2005 (ex NN 57/2004, ex CP 26/2004)] (ОВ L 383, стр. 70)

Диспозитив

1. Отхвърля жалбата като недопустима.
2. Vtesse Networks Ltd понася направените от него съдебни разноски, както и тези на Европейската комисия.
3. Обединено кралство Великобритания и Северна Ирландия, AboveNet Communications UK Ltd, Gamma Telecom Ltd, VTL (UK) Ltd и British Telecommunications plc понасят направените от тях съдебни разноски.

⁽¹⁾ ОВ С 82, 14.4.2007 г.

Жалба, подадена на 22 декември 2010 г. — Aktieselskabet af 21. november 2001/CXВП — Parfums Givenchy (only givenchy)

(Дело T-586/10)

(2011/С 80/36)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Aktieselskabet af 21. november 2001 (Brande, Дания) (представител: С. Christiansen, адвокат)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Parfums Givenchy SA (Levallois Perret, Франция)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 7 октомври 2010 г. по преписка R 1556/2009-2 и

— да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски за производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна цветна марка „only givenchy“ за стоки от клас 3 — заявка за регистрация като марка на Общността № 3980241

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Регистрация на датска словна марка № VR 2001 03359 „ONLY“, отнасяща се между другото до стоки от класове 3 и 9; Регистрация на датска словна марка № VR 2000 02183 „ONLY“ за стоки от клас 25; Регистрация на словна марка на Общността № 638833 „ONLY“ за стоки от класове 14, 18 и 25

Решение на отдела по споровете: отхвърля изцяло възражението

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 8, параграф 5 от Регламент № 207/2009 на Съвета поради погрешната констатация на апелативния състав, че не съществува вероятност от объркване на по-ранната с оспорваната марка, които хората не биха свързали или асоциирали

Жалба, подадена на 27 декември 2010 г. — El Corte Inglés/CXВП — Technisynthese (BTS)

(Дело T-592/10)

(2011/С 80/37)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представители: г-жа М. Е. López Camba и г-н J. L. Rivas Zurdo, abogados)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Technisynthese SARL (Saint Pierre Montlimart, Франция)

Искания на жалбоподателя

— отмяна на Решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 23 септември 2010 г. по преписка № R 1380/2009-1 в неговата цялост, и

— осъждане на ответника и възможните подпомагачи страни на същия да заплатят всички съдебни разноски по производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: словна марка „BTS“ за стоки от класове 14, 18, 25 и 28

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Technisynthese SARL

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национални фигуративни марки и фигуративни марки на Общността, които съдържат словния елемент „TBS“, за стоки от класове 18 и 25

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: отменя решението на отдела по споровете и уважава възражението.

Изложени правни основания: недоказаност на известността и на използването на по-ранните марки и нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, като се има предвид, че не съществува вероятност от объркване между разглежданите марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 29 декември 2010 г. — El Corte Inglés/CXВП — Ruan (B)

(Дело T-593/10)

(2011/С 80/38)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представители: г-н J. L. Rivas Zurdo и г-жа E. Seijo Veiguela, abogados)

Отвѣтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Jian Min Ruan (Mem Martins, Португалия)

Искания на жалбоподателя

— Да се отмени решението на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 4 октомври 2010 г., постановено по преписка R 576/2010-2, и да се постанови, че съгласно член 8, параграф 1, буква б) от РМО СХВП е трябвало да уважи жалбата на направилото възражение лице и да отмени решението на отдела по споровете, с което се допуска без ограничение регистрацията на марката на Общността „В“ (MIXTA) под № 6 379 721; и

— Страната или страните, които оспорват настоящата жалба, да бъдат осъдени да заплатят съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: Jian Min Ruan.

Марка на Общността, предмет на спора: Фигуративна марка в червено и бяло, съдържаща буквата „В“, за стоки от клас 25.

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Жалбоподателят.

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Фигуративна марка, съдържаща буквата „В“, за стоки от клас 25.

Решение на отдела по споровете: Отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като съществува вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 28 декември 2010 г. — Almunia Textil/CXВП — FIBA Europe (EuroBasket)

(Дело T-596/10)

(2011/С 80/39)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Almunia Textil, SA (La Almunia de Doña Godina, Испания) (представител: J. E. Astiz Suárez, abogado)

Отвѣтник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: FIBA Europe eV (Мюнхен, Германия)

Искания на жалбоподателя

— да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 6 октомври 2010 г. по преписка R 280/2010-1.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: FIBA Europe eV

Марка на Общността, предмет на спора: словната марка „EuroBasket“ за стоки и услуги от класове 9, 14, 16, 24, 25, 26, 28, 35, 38 и 41

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: фигуративна национална марка и марка на Общността, съдържаща словния елемент „Basket“, за стоки от класове 18, 25 и 28

Решение на отдела по споровете: частично уважава възражението и частично отхвърля заявката за марка на Общността за стоките от класове 9, 25, 28 и 41.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и отхвърля възражението.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009⁽¹⁾, тъй като съществува вероятност от объркване между конфликтните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 27 декември 2010 г. — Biodes/CXВП — Manasul International (BIESUL)

(Дело T-597/10)

(2011/С 80/40)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Biodes, SL (Мадрид, Испания) (представители: E. Manresa Medina, abogado)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Manasul International, SL (Ponferrada, Испания)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 23 септември 2010 г. по преписка R 1519/2009-1, и
- да се осъди ответника и евентуалните встъпили в негова подкрепа страни да заплатят всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „BIESUL“ за стоки от класове 5, 30 и 31

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Manasul International, SL

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национални фигуративни марки, съдържащи словните елементи „MANASUL“ и „MANASUL ORO“ за стоки от класове 5, 30 и 31

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и отказва регистрацията на заявената марка.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и на член 8, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾ поради това, че не съществувало сходство между конфликтните марки и поради това, че апелативният състав не разгледал доказателството за използване на по-ранните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 27 декември 2010 г. — Biodes/CXВП — Manasul International (LINEASUL)

(Дело T-598/10)

(2011/С 80/41)

Език на жалбата: испански

Страни

Жалбоподател: Biodes, SL (Мадрид, Испания) (представител: г-н E. Manresa Medina, abogado)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Manasul International, SL (Ponferrada, Испания)

Искания на жалбоподателя

- отмяна на Решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 23 септември 2010 г. по преписка № R 1520/2009-1, и
- осъждане на ответника и възможните подпомагачи страни на същия да заплатят всички съдебни разноски по производството.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: жалбоподателят

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка, съдържаща словния елемент „LINEASUL“ за стоки от класове 5, 30 и 31

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: Manasul International, SL

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: национални фигуративни марки, които съдържат словните елементи „MANASUL“ и „MANASUL ORO“ за стоки от класове 5, 30 и 31

Решение на отдела по споровете: отхвърля възражението.

Решение на апелативния състав: уважава жалбата и отхвърля заявката за регистрация.

Изложени правни основания: нарушение на член 8, параграф 1, буква б) и параграф 5 от Регламент (ЕО) № 207/2009 ⁽¹⁾, като се има предвид, че не съществува сходство между разглежданите марки и че отделът по споровете е пропуснал да анализира доказателствата за използването на по-ранните марки.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1).

Жалба, подадена на 11 януари 2011 г. — Timab Industries и CFPR/Комисия

(Дело T-14/11)

(2011/С 80/42)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподатели: Timab Industries (Dinard, Франция) и Cie financière et de participations Roullier (CFPR) (Saint-Malo, Франция) (представител: N. Lenoirt)

Ответник: Европейска комисия

Искания

Жалбоподателите искат от Общия съд да:

- отмени Решението,
- осъди Комисията да заплати всички съдебни разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателите искат отмяна на Решението на Комисията от 17 ноември 2010 г., което съдържа мълчалив отказ да се предостави достъп до документи на Комисията относно откритата от нея процедура по преписка COMP/38.866, касаеща картел на европейския пазар на фосфатите за фураж.

В подкрепа на жалбата жалбоподателите привеждат следните две правни основания:

1. Първото правно основание е изведено от нарушение на задължението за изготвяне на мотиви, доколкото Комисията не отговорила на потвърдителното искане за достъп до нейното (или нейните) решения, определящи минималните и максимални размери на евентуалните глоби, засягащи адресатите на Решение С(2010) 5004 окончателен, прието в резултат на споразумение.
2. Второто правно основание е изведено от грешки при прилагане на правото и явни грешки в преценката, доколкото в производството за разглеждане на искането за достъп до документите Комисията се позовава на член 4, параграф 2, първо и трето тире, и на параграф 3, втора алинея от Регламент № 1049/2001⁽¹⁾, за да обоснове отказа да предостави достъп. Жалбоподателите изтъкват, че исканите документи:
 - не са становища, а решения, за които не е установено, че оповестяването им би засегнало сериозно процеса на вземане на решения,
 - не съдържат никакви чувствителни търговски данни,
 - нямат никаква връзка с дейности по инспектиране, разследване и одит.

⁽¹⁾ Регламент № 1049/2001 на Европейския парламент и на Съвета от 30 май 2001 година относно публичния достъп до документи на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията (ОВ L 145, стр. 43; Специално издание на български език, 2007 г., глава 1, том 3, стр. 76).

Жалба, подадена на 17 януари 2011 г. — El Corte Inglés/CXВП — BA&SH (ba&sh)

(Дело T-23/11)

(2011/С 80/43)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: El Corte Inglés, SA (Мадрид, Испания) (представители: M. López Camba и J. Rivas Zurdo, lawyers)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: BA&SH SAS (Париж, Франция)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени Решение на втори апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 7 октомври 2010 г. по преписка R 94/2010-2;
- да се осъдят ответникът и другата страна в производството пред апелативния състав да заплатят съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Заявител на марката на Общността: другата страна в производството пред апелативния състав

Марка на Общността, предмет на спора: фигуративна марка „ba&sh“ за стоки от класове 3, 14, 18 и 25 — заявка за регистрация като марка на Общността № 5679758

Притежател на марката или знака, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: жалбоподателят

Марка или знак, на която/който е направено позоваване в подкрепа на възражението: регистрация № 2211312 на испанска цветна фигуративна марка „BASS10“ за стоки от клас 3; регистрация № 2140717 на испанска цветна фигуративна марка „BASS10“ за стоки от клас 18; регистрация № 2140718 на испанска цветна фигуративна марка „BASS10“ за стоки от клас 25; регистрация № 2223832 на испанска цветна фигуративна марка „BASS10“ за стоки от клас 14

Решение на отдела по споровете: отхвърля изцяло възражението.

Решение на апелативния състав: отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: жалбоподателят счита, че оспорваното решение нарушава член 42, параграф 2 и член 42, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като апелативният състав неправилно е заключил, че не било доказано реално използване на марката за разглежданите стоки. Жалбоподателят счита също така, че оспорваното решение нарушава член 8, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета, тъй като разглежданите марки са дотолкова сходни, че се стига до объркване — стоките, които обозначават спорната марка са отчасти идентични и отчасти сходни с тези, които са обозначени с преди регистрираните марки.

Жалба, подадена на 19 януари 2011 г. — Bank Refah Kargaran/Съвет

(Дело T-24/11)

(2011/С 80/44)

Език на производството: френски

Страни

Жалбоподател: Bank Refah Kargaran (Техеран, Иран) (представител: J.-M. Thouvenin, avocat)

Ответник: Съвет на Европейския съюз

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени Решение 2010/644/ОВППС от 25 октомври 2010 година, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да отмени Регламент (ЕС) № 961/2010 на Съвета от 25 октомври 2010 година, доколкото се отнася до жалбоподателя,
- да постанови, че Решение 2010/413/ОВППС е неприложимо по отношение на жалбоподателя,
- да осъди Съвета да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Изтъкнатите от жалбоподателя правни основания и основни доводи са идентични или сходни на изложените в производството по дело Export Development Bank of Iran/Съвет (T-4/11).

Жалба, подадена на 17 януари 2011 г. — Germans Boada/СХВП (Форма на машина за рязане на керамика)

(Дело T-25/11)

(2011/С 80/45)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Germans Boada, SA (Rubí, Испания) (представител: J. Carbonell Callicó, abogado)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Искания на жалбоподателя

- Да се измени в съответствие с член 65, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 207/2009 решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 28 октомври 2010 г. по

преписка R 771/2010-1, тъй като с него се нарушават принципа на равно третиране, член 7, параграф 1, буква б) и член 7, параграф 3 от същия регламент, като се уважи заявката за регистрация на триизмерната марка под № 7 317 911;

— при условията на евентуалност и единствено в случай, че горното искане бъде отхвърлено, да се отмени решението на първи апелативен състав на СХВП от 28 октомври 2010 г. по преписка R 771/2010-1, тъй като с него се нарушават членове 75 и 76 от Регламент (ЕО) № 207/2009;

— да се осъди СХВП да заплати съдебните разноски в съответствие с член 87, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 207/2009.

Правни основания и основни доводи

Марка на Общността, предмет на спора: Триизмерна марка във формата на машина за рязане на керамика за стоки от клас 8.

Решение на проверителя: Отхвърля заявката за регистрация.

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата.

Изложени правни основания: Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕО) № 207/2009, ⁽¹⁾ тъй като заявената марка имала отличителен характер, и нарушение на член 7, параграф 3 от същия регламент, тъй като било доказано, че заявената марка е придобила отличителен характер в резултат на използването ѝ. Нарушение на принципа на равенство и на член 14 от Конвенцията за защита на човешките права и основните свободи, тъй като СХВП е трябвало да вземе предвид единствено фактите и доказателствата, представени от страните в рамките на предвидения срок. Нарушение на членове 75 и 76 от Регламент (ЕО) № 207/2009, тъй като СХВП не е взела предвид факти и доказателства, представени от жалбоподателя в надлежна форма и в рамките на предвидения срок.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Общността (ОВ L 78, стр. 1)

Жалба, подадена на 14 януари 2011 г. — Technische Universität Dresden/Комисия

(Дело T-29/11)

(2011/С 80/46)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Technische Universität Dresden (Дрезден, Германия) (представител: G. Brüggem, Rechtsanwalt)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска:

- да се отмени решението на Комисията от 4 ноември 2010 г., дебитно известие № 3241011712 за възстановяване на сумата в размер на 55 377,62 евро;
- да се осъди ответникът да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата жалбоподателят изтъква следното:

1. Нарушаване на правото на Общността поради липса на преценка или погрешна преценка на фактите

Жалбоподателят изтъква погрешната преценка или липсата на преценка на фактите във връзка с необходимостта от извършване на определени лични разноски, както и на някои пътни разноски и разноски за престой. Той също така се позовава на липса на преценка или на погрешна преценка на фактите във връзка с различните предоставени услуги.

2. Нарушаване на правото на Общността поради сериозна липса на мотиви

В този контекст жалбоподателят се позовава на липсата на мотиви в дебитното известие, на липсата на мотиви при признаването и при отказа да се признаят пътните разноски и разноските за престой, както и липсата на мотиви за увеличаване размера на незадължителната сума във връзка с рубриката „различни предоставени услуги“.

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Peeters Landbouwmachines/CXВП — Fors MW (BIGAB)

(Дело T-33/11)

(2011/С 80/47)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Peeters Landbouwmachines BV (Etten-Leur, Нидерландия) (представител: P.N.A.M. Claassen, lawyer)

Ответник: Служба за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели)

Друга страна в производството пред апелативния състав: AS Fors MW (Saue, Република Естония)

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на първи апелативен състав на Службата за хармонизация във вътрешния пазар (марки, дизайни и модели) от 4 ноември 2010 г. по преписка R 210/2010-1;
- да се нареди на CXВП да обяви за недействителна регистрираната марка на Общността, посочена в искането за обявяване на недействителност, или да се нареди на CXВП да обяви за недействителна регистрираната марка на

Общността, посочена искането за обявяване на недействителност, в частта ѝ относно регистрацията в клас 7, и

- да се осъди CXВП да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Регистрирана марка на Общността, предмет на искане за обявяване на недействителност: Словната марка „BIGAB“ за стоки от класове 6, 7 и 12 —марка на Общността, регистрирана под № 4363842

Притежател на марката на Общността: Другата страна в производството пред апелативния състав

Страна, която иска обявяване на недействителността на марката на Общността: Peeters Landbouwmachines BV

Право върху марката на страната, която иска обявяване на недействителността: Страната, която иска обявяване на недействителността, основава своето искане на абсолютни и относителни основания за недействителност, предвидени в член 52, параграф 1, буква б) и член 53, параграф 1, буква б) във връзка с член 8, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета

Решение на отдела по заличаването: Отхвърля изцяло искането за обявяване на недействителност на марката

Решение на апелативния състав: Отхвърля жалбата

Изложени правни основания: Жалбоподателят твърди, че апелативният състав е допуснал грешка при преценката на недобросъвестността и не е признал значението на сходството между стоките, обхванати от сравняваните марки

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Canon Europa/Комисия

(Дело T-34/11)

(2011/С 80/48)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Canon Europa NV (Amstelveen, Нидерландия) (представители: P. De Baere и P. Muñiz, lawyers)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се обяви жалбата за допустима,
- да се отмени Регламент (ЕС) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 284, 2010 г., стр. 1), и по-специално подразделенията, въведени в подпозиция 8443 31 от Хармонизираната система (наричана по-нататък „ХС“), както и съответните митнически ставки, и
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателят иска да се отмени на основание на член 263 ДФЕС Регламент (ЕС) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 284, 2010 г., стр. 1), и по-специално подразделенията, въведени в подпозиция 8443 31 от ХС, и съответните митнически ставки.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква следните правни основания:

На първо място, жалбоподателят посочва, че жалбата за отмяна е допустима на основание на член 263 ДФЕС, тъй като обжалваната мярка е подзаконов акт, който го засяга пряко и не включва никакви други мерки за изпълнение.

Освен това, жалбоподателят твърди, че обжалваният акт е невалиден, тъй като стеснява обхвата на подпозиция 8443 31 във версията на ХС от 2007 г., като изключва от приложното ѝ поле многофункционалните апарати (наричани по-нататък „МФА“), които преди това са подлежали на класиране в подпозиция 8471 60 на ХС от 2002 г., докато Комисията не може да изменя обхвата на подпозиции от ХС по силата на член 3 от Конвенцията относно ХС ⁽¹⁾ и на член 1, параграф 2, буква а) от Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета ⁽²⁾.

Нещо повече, жалбоподателят поддържа, че обжалваният акт е невалиден, тъй като изменя митническите ставки, приложими към някои МФА, които преди това са подлежали на класиране в подпозиции 8471 60 и 8517 21 на ХС от 2002 г., и поради това нарушава член 9, параграф 2 от Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета.

На последно място, обжалваният акт нарушава член II от ГАТТ от 1994 г. ⁽³⁾, както и задълженията, поети от ЕС в неговия списък на отстъпки, доколкото с него се налагат мита върху някои МФА, по отношение на които ЕС се е ангажирал да премахне всички мита.

⁽¹⁾ Международна конвенция относно Хармонизираната система за описание и кодиране на стоките от 14 юни 1983 г.

⁽²⁾ Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета от 23 юли 1987 година относно тарифната и статистическа номенклатура и Общата митническа тарифа (ОВ L 256, 1987 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 2, том 4, стр. 3).

⁽³⁾ Общо споразумение за митата и търговията от 1994 г.

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Kuosera Mita Europe/Комисия

(Дело T-35/11)

(2011/С 80/49)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Kuosera Mita Europe BV (представители: P. De Baere и P. Muñiz, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се обяви жалбата за допустима,

— да се отмени Регламент (ЕС) № 861/2010 на Комисията от 5 октомври 2010 година за изменение на приложение I към Регламент (ЕИО) № 2658/87 на Съвета относно тарифната и статистическата номенклатура и Общата митническа тарифа ⁽¹⁾, по-специално доколкото въвежда подразделенията в подпозиция 8443 31 от Хармонизираната система („ХС“) и съответните митнически ставки, и

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква правни основания, които са идентични на посочените от жалбоподателя по дело T-34/11, Canon Europa/Комисия.

⁽¹⁾ ОВ L 284, 2010 г., стр. 1

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Japan Airlines/Комисия

(Дело T-36/11)

(2011/С 80/50)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Japan Airlines International Co., Ltd. (представители: J.-F. Bellis и K. Van Hove, lawyers и R. Burton, Solicitor)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решението на Комисията от 9 ноември 2010 г.,

— при условията на евентуалност при упражняване на пълен съдебен контрол да се намали наложената на жалбоподателя и AL и на Japan Airlines Corporation глоба, и

— да бъде осъдена Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалба за отмяна на Решение на Комисията С(2010) 7694 окончателен от 9 ноември 2010 г. по преписка COMP/39.258 — Превоз на стоки по въздух. С това решение се приема за установено, че жалбоподателят заедно с Japan Airlines Corporation (JAC) (което е погълнато от жалбоподателя и е престанало да съществува), е нарушил член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП като е съгласувал с други превозвачи практиката си във връзка с ценообразуването на услуги за превоз на стоки по въздуха по отношение на (i) допълнителните такси за гориво, (ii) допълнителните такси за безопасност и (iii) неплащането на комисиони върху допълнителните такси.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят се позовава на осем правни основания.

1. В първото правно основание се твърди, че решението противоречи на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, тъй като при определянето на обхвата на нарушението, в което се приема, че жалбоподателят е участвал, се включват маршрути, които жалбоподателят не е обслужвал и не е имал право да обслужва.
2. Във второто правно основание се твърди, че решението противоречи на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, тъй като в него се приема, че издаващият го орган е компетентен да се произнася по отношение на услуги за превоз на стоки по въздуха, които са част от маршрути между ЕИП и трети страни доколкото такива услуги са извършени за клиенти, намиращи се извън ЕИП.
3. В третото правно основание се твърди, че решението нарушава принципите на недопускане на дискриминация и пропорционалност, тъй като прилага различни изисквания за доказване по отношение на различните превозвачи.
4. В четвъртото правно основание се твърди, че решението нарушава Насоките от 2006 г. относно метода за определяне на глобите и принципа на пропорционалност поради включването в съответната стойност на продажбите, използвана като основа за изчисляване на глобата, приходи, получени от елементи на цената на услуги за превоз на товари по въздуха, които не са свързани с нарушението.
5. В петото правно основание се твърди, че решението нарушава Насоките от 2006 г. относно метода за определяне на глобите и принципа на оправданите правни очаквания поради включването в съответната стойност на продажбите, използвана като основа за изчисляване на глобата, на приходи от вътрешни услуги за превоз на стоки по въздуха по маршрути между държави от ЕИП и трети страни.
6. В шестото правно основание се твърди, че решението нарушава принципа на пропорционалност като ограничава предоставеното на жалбоподателя по силата на правната уредба намаление на глобата в рамките на 15 %.
7. В седмото правно основание се твърди, че решението нарушава принципа на недопускане на дискриминация, тъй като не предоставя на жалбоподателя 10 % намаление на глобата предвид ограниченото му участие в нарушението при положение, че такова намаление е предоставено на други адресати на решението, които обективно се намират в положение сходно на това на жалбоподателя.
8. В осмото правно основание се твърди, че решението нарушава принципа на пропорционалност като не взема предвид конкретните особености на случая.

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Cargolux Airlines/Комисия

(Дело T-39/11)

(2011/С 80/51)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Cargolux Airlines International SA (Sandweiler, Люксембург) (представители: J. Joshua, Barrister и G. Goeteyn, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отменят членове 1—4 изцяло или отчасти, доколкото те се отнасят до жалбоподателя;
- да се отмени наложената в член 5 глоба на жалбоподателя;
- при условията на евентуалност, да се намали значително размерът на глобата съгласно пълната юрисдикция на Общия съд;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалба за отмяна на Решение С(2010) 7694 окончателен на Комисията от 9 ноември 2010 година по преписка COMP/39.258 — Въздушен транспорт, доколкото с него се установява, че жалбоподателят е нарушил член 101 ДФЕС и член 53 ЕИП, тъй като е съгласувал ценовото си поведение с други превозвачи при услугите по въздушен транспорт във връзка с (i) допълнителните такси за гориво, (ii) допълнителните такси за сигурност, и (iii) неплащането на комисионни за допълнителните такси.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания:

1. В рамките на първото правно основание жалбоподателят изтъква явна грешка в преценката, тъй като Комисията неправилно е квалифицирала поведението му като ограничаване с оглед на целта и не е доказала наличието на анти-конкурентен ефект. В това отношение жалбоподателят твърди, че:
 - съществуването на концепцията за ограничаване с оглед на целта не освобождава Комисията от задължението ѝ все пак да извърши преценка, каквато тя не е направила;
 - в решението Комисията изобщо не се позовава на теорията на вредата, като се има предвид по-специално, че са отпаднали всички твърдения за нарушения при определянето на съответните цени.
2. В рамките на второто правно основание жалбоподателят изтъква съществено процесуално нарушение, неизпълнение на задължението за мотивиране, нарушение на правото му на защита и явна грешка в преценката, тъй като Комисията не е идентифицирала с необходимата точност обхвата и параметрите на поведението, за което твърди, че съставлявало едно-единствено продължено общо нарушение.

3. В рамките на третото правно основание жалбоподателят изтъква явна грешка в преценката, тъй като Комисията не е основала заключенията си на достоверна доказателствена база или не е доказала надлежно фактите, на които основава заключенията си. В това отношение жалбоподателят твърди, че:

— нито една от посочените на вниманието на Комисията грешки, съдържащи се в изложението на възраженията, не са били впоследствие отстранени в решението;

— Комисията е злоупотребила с концепцията за едно-единствено продължено общо нарушение, тъй като е поддържала, че напълно невиновно поведение може да съставлява част от противозаконна практика и е използвала термина „общ картел“ като извинение, за да представи напълно необективни и неотносими доказателства.

4. В рамките на четвъртото правно основание жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала грешка при прилагането на правото, тъй като неправилно е приела, че е компетентна да разгледа твърдяното анти-конкурентно съгласуване на цените във връзка с полети от летища в трети страни към летища в рамките на ЕИП („полети на връщане“). Според жалбоподателя тези дейности са извън териториалния обхват на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП.

5. В рамките на петото правно основание, изтъкнато в подкрепа на искането за преразглеждане на размера на глобата съгласно пълната юрисдикция на Общия съд, жалбоподателят твърди, че са допуснати явна грешка в преценката и нарушение на принципа на пропорционалност. В това отношение жалбоподателят изтъква, че:

— Насоките от 2006 г. относно метода за определяне на размера на глобите са несъвместими с изискването на член 23, параграф 2 от Регламент 1/2003⁽¹⁾ размерът на глобата да бъде определен с оглед на тежестта и продължителността на нарушението;

— Комисията силно е преувеличила общата тежест на твърдяното нарушение. Както процентното равнище (16 % от стойността на продажбите), така и допълнителният размер, са необосновани в конкретния случай;

— по отношение на жалбоподателя Комисията е допуснала грешка при преценката на продължителността на нарушението, неправилно е отхвърлила смекчаващите вината обстоятелства и не е взела предвид всички релевантни обстоятелства, включително цялостната справедливост на санкциите и икономическата ситуация на жалбоподателя.

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1/2003 на Съвета от 16 декември 2002 година относно изпълнението на правилата за конкуренция, предвидени в членове 81 и 82 от Договора (ОВ L 1, 2003 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 167).

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Lan Airlines and Lan Cargo/Комисия

(Дело T-40/11)

(2011/C 80/52)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Lan Airlines SA и Lan Cargo SA (Santiago, Чили) (представители: V. Hartnett, Barrister, и O. Geiss, lawyer)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

— да се отмени обжалваното решение в частта, която се отнася до жалбоподателите,

— при условията на евентуалност, да се намали глобата, наложена на жалбоподателите, и

— да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си жалбоподателите искат отмяна на основание на член 263 ДФЕС на Решение на Комисията от 9 ноември 2010 г. относно производство по прилагане на член 101 от ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария по въпроси на въздушния транспорт (дело COMP/39.258 — Самолетен транспорт), в частта, която се отнася до жалбоподателите.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите изтъкват шест правни основания.

1. Първо правно основание, според което Комисията не е доказала надлежно, че жалбоподателите са участвали в единствено и продължавано нарушение и вследствие на това е допуснала юридически и фактически пропуски при прилагането на член 101 ДФЕС, тъй като:

— Комисията не е доказала, че Lan Cargo е знаело, или е трябвало да знае за съществуването на общ антиконкурентен план,

— Комисията не е доказала, че Lan Cargo е имало намерение със своето поведение да допринесе за този общ антиконкурентен план, и

— Комисията не е доказала, че Lan Cargo е знаело за нарушение във връзка с допълнителните такси за мерките за сигурност или с комисионите върху таксите.

2. Второ правно основание, според което Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателите, тъй като:
- Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателите, като се основала на доказателства, които не са били посочени в изложението на възраженията,
 - Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателите, като се е основала на тълкуване на доказателства, което не било посочено ясно в изложението на възраженията,
 - Комисията е нарушила правото на защита на жалбоподателите, като е посочила в обжалваното решение твърдения за нарушения, по които жалбоподателите не са имали възможност да изложат позицията си.
3. Трето правно основание, според което Комисията е нарушила принципите на равно третиране, на индивидуализация на наказанията и на пропорционалност при определянето на основния размер на глобата, наложена на жалбоподателите, тъй като:
- определянето от Комисията на продължителността на нарушението не съответства на доказването както на знанието, така и на намерението да се участва в твърдения общ антиконкурентен план,
 - Комисията допуска грешка при изчисляването на основния размер,
 - изчисляването от Комисията на основната част от глобата не отразява ограниченото участие на жалбоподателите в твърдяното нарушение, и
 - изчисляването от Комисията на основната част от глобата не отразява факта, че твърдяното нарушение не обхваща пълната цена на съответните услуги.
4. Четвърто правно основание, според което Комисията е нарушила принципа на равно третиране и задължението за мотивиране при коригирането на основния размер на глобата поради смекчаващи обстоятелства, тъй като:
- Комисията не е отчетла доста значителните разлики между нивото на участие на жалбоподателите и много по-голямото участие на другите авиокомпани, и
 - Комисията не е обосновала обективно еднаквото третиране на различните авиокомпани въпреки значителните различия в тяхното положение.
5. Пето правно основание, според което Комисията не е посочила мотивите за изключването на единайсет адресата на изложението на възраженията от обжалваното решение, за извода, че жалбоподателите участват в единствено и продължавано нарушение, както и за изчисляването на наложената глоба, тъй като:
- Комисията не е изтъкнала мотивите, поради които не е посочила в обжалваното решение единайсет превозвача, които са били адресати на изложението на възраженията,
 - Комисията не е посочила мотивите във връзка с изисквания от Съда фактически състав, въз основа на които е приела, че жалбоподателят е участвал в единствено и продължавано нарушение, и
 - Комисията не е посочила мотивите, въз основа на които е изчислила размера на глобата, наложена на жалбоподателите с член 5 от обжалваното решение.
6. Шесто правно основание, според което Комисията е нарушила правото на справедлив процес на жалбоподателите и вследствие на това е нарушила член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз и член 6 от Европейската конвенция за правата на човека, тъй като:
- жалбоподателите не са имали възможност да зададат въпроси на посочени от тях свидетели или на други свидетели,
 - жалбоподателите не са имали възможност да коментират изчисляването на наложената им глоба,
 - глобата е наложена след устно изслушване, което не е открито и на което не е присъствал авторът на решението, и
 - обжалваното решение е прието от административен орган и няма съдебен орган, който да е компетентен да упражни контрол върху всички негови елементи.

Жалба, подадена на 19 януари 2011 г. — Universal/Комисия

(Дело T-42/11)

(2011/C 80/53)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: Universal Corp. (Richmond, Съединени американски щати) (представител: C. R. A. Swaak, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени оспорваното решение, изложено в писма от 12 и 30 ноември 2010 г. и/или
- да се установи, че жалбоподателят не следва да заплаща изцяло или частично наложената в хода на административното производство глоба до влизането в сила на решение по дело Deltafina/Комисия, T-12/06 или по всяко последващо производство, и

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

С жалбата си по реда на член 263 ДФЕС жалбоподателят иска отмяна на решението на Комисията, изложено в писмото ѝ до Universal Corporation от 12 ноември 2010 г., потвърдено с писмото от 30 ноември 2010 г., с което се иска тя да заплати наложената на 20 октомври 2005 г. солидарно на Universal Corporation и на Deltafina SpA глоба по преписка COMP/C.38.281.B2 — *Raw Tobacco Italy*, вследствие оттеглянето на жалбата по дело Universal Corp./Комисия, T-34/06, но преди да бъде постановено решението по дело Deltafina SpA/Комисия, T-12/06 и по всяко последващо производство.

Жалбоподателят извежда три оплаквания в своята жалба.

1. Съгласно първото оплакване оспорваното решение е опорочено:

— Оспорваното решение е опорочено тъй като глобата се покрива изцяло от предоставената от дъщерното дружество Deltafina гаранция. Като дружество майка, притежаващо капитала на дъщерното дружество на 100 %, жалбоподателят е солидарно отговорен за изплащането на наложената на Deltafina от Комисията глоба по отношение на нейното пряко участие в нарушението. Следователно оттеглянето на подадената от жалбоподателя жалба за отмяна е ирелевантно по отношение на момента, в който следва да се заплати глобата.

2. Второто оплакване се отнася до нарушаването на принципа на защита на оправданите правни очаквания:

— Оспорваното решение нарушава принципа на защита на оправданите правни очаквания по отношение на действителността на банковата гаранция до приключване на образуваното по искане на Deltafina производство. Като е приела банковата гаранция във връзка с производството за отмяна по жалба на Deltafina Комисията е създавала оправданото правно очакване, че до влизането в сила на решението по дело T-12/06 тя ще се въздържа да изисква заплащането на глобата. Освен това Комисията нарушила оправданото правно очакване на жалбоподателя, че за целите на търсенето на отговорност и принудителното изпълнение ще има последователно отношение спрямо него и Deltafina и ще ги третира като едно предприятие.

3. Третото оплакване се отнася до твърдението за нарушаване на задължението за добро администриране, произтичащо от член 266 ДФЕС:

— С поставеното от оспорваното решение изискване за предварително изплащане на солидарно дължимата глоба в хода на образуваното по искане на Deltafina висящо производство Комисията нарушила произтичащото от член 266 ДФЕС задължение за добро администриране, с което е длъжна да се съобразява. В случай на пълно или частично уважаване на жалбата на Deltafina Комисията ще трябва да намали или отмени глоба, за която Universal е солидарно отговорна.

Жалба, подадена на 17 януари 2011 г. — Италия/Комисия

(Дело T-44/11)

(2011/C 80/54)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: L. Ventrella, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени, в частта, в която се отнася до Италианската република, Решение на Комисията от 4 ноември 2010 година за изключване от финансиране от страна на Европейския съюз на някои разходи, направени от държавите членки в рамките на Европейския фонд за ориентиране и гарантиране на селското стопанство (ФЕОГА), секция „Гарантиране“, на Европейския фонд за гарантиране на земеделието (ЕФГЗ) и на Европейския земеделски фонд за развитие на селските райони (ЕЗФРСР) (нотифицирано под номер C(2010) 7555).

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква три правни основания.

1. Първото правно основание е изведено от съществени процесуални нарушения (член 269 ДФЕС, предишен член 253 ЕО) от гледна точка на липса на мотиви. Изопачаване на фактите. Нарушение на принципа на пропорционалност. Нарушение на член 24, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2799/1999 на Комисията от 17 декември 1999 година за определяне на подробни правила за прилагане на Регламент (ЕО) № 1255/1999 по отношение на отпускането на помощ за обезмаслено мляко и обезмаслено мляко на прах, предназначени за храна за животни, и на продажбата на такова обезмаслено мляко на прах (ОВ L 340, стр. 3; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 30, стр. 184).

В това отношение се твърди, че Комисията е внесла някои финансови корекции в сектора на обезмасленото мляко на прах поради твърдения за неправилно прилагане на намаленията на помощите и на санкциите, предвидени от регламента. Комисията е счела по-специално въз основа на стеснително тълкуване на член 24, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 2799/1999, погрешно и в несъответствие с духа на самата разпоредба, че тримесечната проверка, извършена през седмицата след вземането на нередовната проба не представлява специалното проучване, предвидено от общностната правна уредба и следователно не може да го замести. Освен това изхождайки от специфични случаи от слабо значение Комисията е извършила обобщения за евентуални — напълно хипотетични — пропуски от страна на италианските власти да предвидят санкции, като по този начин изопачила фактите. На последно място като се има предвид, че размерът на санкциите, които е трябвало да се наложат, е

доста под общия размер на санкцията, която Комисията иска да се наложи на Италия, е невъзможно да се разберат причините за прилагането на фиксираните поправки, които при всички положения, са непропорционални и прекомерни. Следователно освен очевидната липса на мотиви се констатира и нарушение на принципа на пропорционалност.

2. Второто правно основание е изведено от съществени процесуални нарушения (член 269 ДФЕС, предишен член 253 ЕО) от гледна точка на липса на мотиви. Нарушение на принципа на пропорционалност. Нарушение на член 6, параграф 3 ДЕС от гледна точка на нарушение на основните принципи на оправданите правни очаквания, на правната сигурност, на липсата на обратна сила на материалните норми. Нарушение на член 32, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/2005 на Съвета от 21 юни 2005 година относно финансирането на Общата селскостопанска политика (ОВ L 209, стр. 1 Специално издание на български език, 2007 г., глава 14, том 1, стр. 193). Нарушение на принципа „ne bis in idem“.

По тази точка жалбоподателят твърди, че вследствие на започнато през 2003 г. проучване Комисията е приложила корекция спрямо държавата членка за финансовата 2009 година относно организирането на системата за възстановяване на органите платци, изчислена в зависимост от стойността на случаите, които — предвид обстоятелството, че към съответния момент Комисията не е взела решение за тях на основание на действащите към този момент общностни разпоредби — са били сметени от Комисията за попадащи в обхвата на новата правна уредба и следователно регламентирани от т.нар. норма „50 — 50“, въведена с Регламент (ЕО) № 1290/05. Въпросната финансова корекция е незаконосъобразна, тъй като възлага автоматично в тежест на държавата членка 50 % от съответния размер по силата на член 32, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/05, незаконосъобразно приложен с обратна сила към проучване на управлението на дълговете, чийто основен предмет е „положението, което се наблюдава през 2002/2003 г.“, както изрично приема самата Комисия. Освен това, що се отнася до случаите, предмет на проверката, италианската държава вече е понесла финансова корекция от 50 % на основание член 32 от Регламент № 1290/2005 с Решение С(2007) 1901 на Комисията от 27 април 2007 г. По този начин с обжалваното решение Комисията прилага към същите случаи и въз основа на същите твърдения за нарушения допълнителна еднократна финансова корекция, възлизаща на 100 % от размера на невъзстановените дългове. Следователно е незаконосъобразно и явно непропорционално след много години да се налага допълнителна санкция от 50 %, която освен всичко останало е и открито нарушение на принципа „ne bis in idem“.

3. Третото правно основание е изведено от погасяването на санкционните правомощия на Комисията. Надхвърляне на разумния срок за приключване на разглежданите проучвания. Нарушение на член 32, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/05. Нарушение на принципа „ne bis in idem“.

При условията на евентуалност спрямо второто правно основание, в хипотеза, в която член 32, параграф 5 от Регламент (ЕО) № 1290/05, приложен с обратна сила от Комисията към разглежданите проучвания, бъде сметен за процесуална норма, жалбоподателят изтъква незаконосъобразност на горепосочената корекция поради надхвърляне на четиригодишния погасителен срок от за упражняване на

санкционните правомощия на Комисията. При условията на евентуалност спрямо предходното жалбоподателят сочи незаконосъобразност на горепосочената корекция поради надхвърляне на разумния срок за въпросните проучвания. Като се има предвид, че посочените проучвания не са били приключени в разумен срок (от откриването им са изминали осем години), държавният бюджет е понесъл значителни финансови вреди поради решението на Комисията С(2007) 1901 за фиксирана корекция от 50 % относно същите случаи — предмет и на обжалваното понастоящем решение, което освен всичко останало е и открито нарушение на принципа „ne bis in idem“.

Жалба, подадена на 21 януари 2011 г. — Италия/Комисия

(Дело T-45/11)

(2011/С 80/55)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Италианска република (представител: P. Gentili, avvocato dello Stato)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

— да се отмени Решение С(2010) 7893 окончателен на Комисията от 10 ноември 2010 г., нотифицирано на Италианската република с писмо от 11 ноември 2010 г. SG-Grefe (2010) D/18018, с което се отказва препращането на дело COMP/M.5960 — Crédit Agricole/Cassa di Risparmio della Spezia/Agenzie Intesa Sanpaolo.

— да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Настоящата жалба е насочена срещу решението на Комисията за отказ на искането на италианския орган по защита на конкуренцията за препращане, на основание на член 9 от Регламент (ЕО) № 139/2004 на Съвета от 20 януари 2004 година относно контрола върху концентрациите между предприятия (регламент за сливанията на ЕО) (ОВ L 24, стр. 1, Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 201), на преценката на нотифицираната на Комисията концентрация, чрез която Crédit Agricole S.A. придобива изключителен контрол посредством дъщерното си дружество Cassa di Risparmio di Parma e Piacenza S.p.A. над Cassa di Risparmio della Spezia S.p.A. — понастоящем под контрола на Intesa Sanpaolo.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква пет правни основания.

1. Първото правно основание се извежда от нарушение на член 9 от Регламент (ЕО) № 139/2004, доколкото Комисията счита искането за препращане за просрочено и немотивирано.
2. Второто правно основание се извежда от нарушение на член 9, параграф 2, букви а) и б) и параграф 3, първа алинея, буква б) и втора алинея от Регламент (ЕО) № 139/2004, както и от липса на мотиви.

В това отношение жалбоподателят поддържа, че Комисията неправилно е придала значение на факта, че след концентрацията пазарните дялове нямало да се променят. Всъщност Crédit Agricole ще получи такива дялове посредством концентрацията, а не вследствие на вътрешно разрастване както при Intesa Sanpaolo преди концентрацията. Ето защо последната засяга провинциалния пазар на услуги за банкиране на дребно.

3. Третото правно основание се извежда от нарушение на член 9, параграф 2, букви а) и б) и параграф 3, първа алинея, буква б) и втора алинея от Регламент (ЕО) № 139/2004, както и от липса на мотиви.

Жалбоподателят счита, обратно на твърдяното от Комисията, че провинциалният пазар на банковите услуги съществува: потребителите на тези услуги всъщност не са склонни да се придвижват и за други оператори е трудно да навлязат на наситения провинциален пазар. Следователно е налице ограничен пазар, който не съставлява съществена част от общия пазар.

4. Четвъртото правно основание се извежда от нарушение на член 9, параграф 2, букви а) и б) и параграф 3, първа алинея, буква б) и втора алинея от Регламент (ЕО) № 139/2004, както и от липса на мотиви.

В това отношение жалбоподателят изтъква, че Комисията не е взела предвид производството за нарушение, образувано от органа по защита на конкуренцията срещу Crédit Agricole и Intesa Sanpaolo, които следователно трябва да се разглеждат, с цел определяне на последиците върху пазара, като свързани страни и неконкурентни предприятия.

5. Петото правно основание се извежда от нарушение на член 1 и член 9, параграфи 2 и 3 от Регламент (ЕО) № 139/2004, както и на принципите на субсидиарност и на пропорционалност.

Жалбоподателят счита, че концентрацията няма общностно значение и че органът по защита на конкуренцията е в най-подходящо положение, за да я разгледа. Комисията трябвало най-малкото да препрати частта от концентрацията, отнасяща се до посочените в решението провинциални пазари.

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — Deutsche Lufthansa и др./Комисия

(Дело T-46/11)

(2011/С 80/56)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподатели: Deutsche Lufthansa AG (Кьолн, Германия), Lufthansa Cargo AG (Kelsterbach, Германия) и Swiss

International Air Lines AG (Базел, Швейцария) (представители: S. Völcker, F. Louis, E. Arsenidou и A. Israel, lawyers)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателите

- да се отменят членове 1—4 от обжалваното решение;
- да се осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

Правни основания и основни доводи

Жалба за отмяна на Решение на Комисията (С(2010) 7694 окончателен от 9 ноември 2010 г. по преписка COMP/39.258 относно процедура за прилагане на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (превоз на стоки по въздуха).

В подкрепа на жалбата си жалбоподателите се позовават на четири правни основания:

1. Първо правно основание, според което обжалваното решение нарушава член 11, параграфи 2 и 1 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария като се основава на осъществени в Швейцария контакти между конкуренти.
2. Второ правно основание, според което обжалваното решение нарушава член 1, параграф 2 от Регламент № 3975/87 ⁽¹⁾ като се основава на контакти между конкуренти, осъществени преди 1 май 2004 г. на територията на юрисдикции извън ЕИП, за да установи:
 - нарушение на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, в което участват европейски превозвачи (включително жалбоподателите) преди 1 май 2004 г.;
 - началния момент на единствено и продължавано нарушение преди 1 май 2004 г., за да може да приеме, че има започнало точно на тази дата нарушение.
3. Трето правно основание, според което обжалваното решение нарушава член 101 ДФЕС, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската икономическа общност и Конфедерация Швейцария като приема, че контакти между конкуренти, осъществени на територията на юрисдикции извън ЕИП, са част от същото единствено и продължавано нарушение, което се отнася за контакти между конкуренти, осъществени на ниво централно управление.

4. Четвърто правно основание, според което обжалваното решение нарушава член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП доколкото изхожда от схващането, че контакти между конкуренти, осъществени извън ЕИП сами по себе си представляват нарушения на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП, тоест независимо дали са част от същото единствено и продължавано нарушение като това изразяващо се в контакти между конкуренти осъществени на ниво централно управление. Споразуменията или съгласуваните практики, които се отнасят за изпращането на товари към ЕИП не ограничават конкуренцията в рамките на ЕИП, нито засягат търговията между държавите членки. Освен това правителствената намеса в някои от съответните юрисдикции е пречка за прилагането на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП.

(¹) Регламент (ЕИО) № 3975/87 на Съвета от 14 декември 1987 година за установяване на процедура за прилагане на правилата за конкуренция на предприятията в сектора на въздушния транспорт (ОВ L 374, стр. 1)

Жалба, подадена на 24 януари 2011 г. — British Airways/Комисия

(Дело T-48/11)

(2011/С 80/57)

Език на производството: английски

Страни

Жалбоподател: British Airways plc (Harmondsworth, Обединено кралство) (представители: К. Lasok, QC, R. O'Donoghue, Barristers и B. Louveaux, Solicitor)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението, доколкото с него се установява, че жалбоподателят е участвал в нарушение при определянето на комисионни за допълнителни такси и/или преписката да се върне на Комисията за повторно разглеждане на този въпрос;
- да се отмени решението, доколкото с него се приема, че 22 януари 2001 г. е началната дата на извършеното от жалбоподателя нарушение, като тази дата се замени с 1 октомври 2001 г., и/или преписката да се върне на Комисията за повторно разглеждане на този въпрос;
- да се отмени решението, доколкото с него се установява, че обстоятелствата във връзка с Хонконг, Япония, Индия, Тайланд, Сингапур, Корея и Бразилия са в нарушение на член 101 ДФЕС, член 53 ЕИП и член 8 от Споразумението с Швейцария и/или преписката да се върне на Комисията за повторно разглеждане на този въпрос;
- да се отмени или значително да се намали размерът на наложената с решението глоба на жалбоподателя с оглед

на посочените по-горе точки взети заедно или на всяка една от тях поотделно и/или в приложение на пълната юрисдикция на Общия съд,

- да се осъди Комисията да заплати всички съдебни разходи и разходи на жалбоподателя по това дело.

Правни основания и основни доводи

Жалбоподателят иска частична отмяна на Решение С(2010) 7694 окончателен на Комисията от 9 ноември 2010 година относно процедура по прилагане на член 101 от Договора за функциониране на Европейския съюз, член 53 от Споразумението за ЕИП и член 8 от Споразумението между Европейската общност и Конфедерация Швейцария относно въздушния транспорт (преписка COMP/39.258 — Въздушен транспорт) във връзка със съгласуване на някои части от цената, които при услугите по въздушен транспорт следва да се начисляват за: (i) връзките между летищата в рамките на ЕИП, (ii) връзките между летищата в рамките на ЕС и летищата извън ЕИП, (iii) връзките между летищата в държави от ЕИП, които не са членки на ЕС, и трети страни; и връзките между летищата в рамките на ЕС и Швейцария. Установеното с решението съгласуване на цените се отнася до допълнителни такси за гориво, допълнителни такси за сигурност и плащането на комисионни за допълнителни такси за спедиторите.

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква седем правни основания.

1. В рамките на първото правно основание жалбоподателят изтъква явни грешки в преценката и недостатъчни мотиви, доколкото Комисията не е представила достатъчно точни доказателства, че жалбоподателят е участвал при съгласуването на комисионната за допълнителни разходи и не е взела предвид значителен брой доказателства, с които е разполагала и които са сочели обратното.
2. В рамките на второто правно основание жалбоподателят изтъква явна грешка в преценката и неизпълнение на задължението на ответника да докаже надлежно началната дата на извършеното от жалбоподателя нарушение. В това отношение жалбоподателят твърди, че:
 - представените доказателства не отговарят на критериите за точност и съгласуваност във връзка с продължителността на нарушението;
 - установената от Комисията начална дата е в противоречие с принципа *in dubio pro reo*.
3. В рамките на третото правно основание жалбоподателят изтъква правни и фактически грешки и явна грешка в преценката, тъй като Комисията не е била компетентна да приложи член 101 ДФЕС и/или член 53 ЕИП по отношение на положение, регулирано от правната уредба на въздухоплаването и административния режим в Хонконг, Япония, Индия, Тайланд, Сингапур, Корея и Бразилия, и/или не е упражнила правомощията си в съответствие с принципа на вежливост в международните отношения и/или не е взела предвид изцяло или в достатъчна степен този принцип при изпълнението на правомощията си.

4. В рамките на четвъртото правно основание жалбоподателят твърди, че е извършено нарушение на принципа на пропорционалност, на принципа на съответствие между наказанието и извършеното нарушение и на принципа на равно третиране, тъй като наложената на жалбоподателя глоба не съответства на тежестта на нарушението. В това отношение жалбоподателят твърди, че:

— в случай на нарушение, произтичащо от предмета на картела, Комисията е длъжна да вземе предвид „естеството“ и „капацитета“ на съответния пазар и икономическия контекст, които са определящи за обхвата и тежестта на нарушението;

— в конкретния случай са били налице сериозни основания извършеното от жалбоподателя нарушение да бъде счетено за по-леко в сравнение с коефициента, който Комисията е приложила при отчитане на тежестта на нарушението.

5. В рамките на петото правно основание жалбоподателят твърди, че не е изпълнено задължението за мотивиране и че е нарушен принципът на пропорционалност, тъй като основният размер на глобата е увеличен допълнително с 16 % с възпираща цел.

6. Шестото правно основание е изведено от правни и фактически грешки, явна грешка в преценката и нарушение на принципа на защита на оправданите правни очаквания и/или на принципа на равно третиране, както и на Известието относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер, доколкото Комисията е приложила спрямо жалбоподателя най-ниското намаление на глобата в съответствие с посоченото известие, въпреки че той е бил първото предприятие, подало заявление за намаляване на размера на глобата съгласно Известието относно освобождаване от глоби или намаляване на техния размер.

7. В рамките на седмото правно основание жалбоподателят твърди, че е налице явна грешка в преценката и нарушение на принципа на равно третиране и на принципа на пропорционалност, тъй като Комисията не е намалила размера на наложената на жалбоподателя глоба поради смекчавашата вината обстоятелства, доколкото не е отчела в еднаква степен обстоятелството, че жалбоподателят е имал ограничено участие в нарушението и не е взел участие във всички негови елементи.

Жалба, подадена на 27 януари 2011 г. — Испания/Комисия

(Дело T-54/11)

(2011/C 80/58)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Кралство Испания (представител: М. Miñoz Pérez)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— Да отмени Решение C(2010) 7700 на Комисията от 16 ноември 2010 г. за намаляване на помощта от Европейския фонд за регионално развитие (ЕФРР) на Programa Operativo Integrado objetivo 1 de Andalucía (интегрирана оперативна програма „Andalucía“, цел № 1) (2000—2006 г.) № CCI 2000.ES.16.1.PO.003, доколкото с него се налага финансова корекция от 100 % на разходите, финансирани от ЕФРР във връзка с договор № 2075/2003 и договор № 2120/2005;

— да осъди Европейска комисия да заплати съдебните разходи.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на своята жалба Кралство Испания изтъква две правни основания:

1. Първото правно основание е изведено от нарушението на член 39, параграф 3 от Регламент (ЕО) № 1260/1999 на Съвета от 21 юни 1999 година относно определянето на общи разпоредби за структурните фондове (ОВ L 161, стр. 1), поради това, че Комисията не е спазила тримесечния срок за приемане на обжалваното решение, считано от провеждането на заседанието или в конкретния случай, от предаването на допълнителната информация от страна на испанските власти.

2. Второто правно основание е изведено от нарушение поради неуместно прилагане на член 39, параграф 3, буква б) от горепосочения регламент, поради това, че Комисията прилага финансова корекция към договори № 2075/2003 и № 2120/2005 за наличието на евентуални нередности в процедурата по възлагането на тези договори, докато прилагането на процедурата на договаряне без предварително публикуване на обявлението за оферта било напълно законно в съответствие с член 6, параграф 3, букви б) и в), от Директива 93/36/ЕИО на Съвета от 14 юни 1993 година за съгласуване на процедурите за възлагане на обществени поръчки за доставки (ОВ L 199, стр. 1).

Жалба, подадена на 27 януари 2011 г. — Castelnou Energía/Комисия

(Дело T-57/11)

(2011/C 80/59)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Castelnou Energía, SL (Мадрид, Испания) (представител: E. Garayar, abogado)

Отговорник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

— да приеме жалбата за отмяна за допустима;

— да отмени решението на основание член 263 от Договора за функционирането на Европейския съюз и

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски, направени от Castelnou Energía S.L. в настоящото производство.

Правни основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят изтъква осем правни основания.

- Първо правно основание, изведено от нарушение на член 108, параграф 2 от ДФЕС и на член 4, параграф 4 от Регламент (ЕО) № 659/1999 на Съвета за установяване на подробни правила за прилагането на член 93 от Договора за ЕО (ОВ L 83, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 1, стр. 41), тъй като приемането на решението не е предшествано от откриване на официална процедура по разследване, независимо от наличието на сериозни съмнения относно съвместимостта.
- Второ правно основание, изведено от нарушение на член 106, параграф 2 от ДФЕС във връзка с член 108, параграф 2 от ДФЕС и член 4, параграф 4 от Регламент 659/1999, поради това че Комисията е направила непълен анализ на мярката като не е анализираща съвместимостта на разглежданата мярка в нейната цялост, предвид трите различни елемента, от които се състои (а именно паричната компенсация на производителите на електрическа енергия, приоритетното въвеждане в експлоатация и задължението за купуване на местни въглища).
- Трето правно основание, изведено от нарушение на предвиденото в член 296 от ДФЕС задължение за мотивиране, тъй като Комисията не е посочила съображенията, поради които не е анализираща съвместимостта на всички елементи на мярката.
- Четвърто правно основание, изведено от нарушение на общите принципи на правото на защита и на добра администрация, които трябва да се прилагат в административното производство, тъй като Castelnou е било лишено от възможността да изложи доводите си в рамките на официалната процедура по разследване, която Комисията е трябвало да започне.
- Пето правно основание, изведено от нарушение на член 106, параграф 2 ДФЕС, на Рамката на Общността за държавна помощ под формата на компенсации за обществени услуги (ОВ С 297, 2005 г., стр. 4; Специално издание на български език, 2007 г., глава 8, том 4, стр. 216) и на член 11, параграф 4 от Директива 2003/54/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 юни 2003 година относно общите правила за вътрешния пазар на електроенергия и отменяща Директива 96/92/ЕО (ОВ L 176, стр. 37; Специално издание на български език, 2007 г., глава 12, том 2, стр. 61), като се има предвид, че (i) мярката не е обоснована от наличието на опасност по отношение на снабдяването с електрическа енергия и (ii) дори да съществува опасност по отношение на снабдяването с електрическа

енергия (quod non), мярката при всяко положение е непропорционална спрямо целта за осигуряване на снабдяването с електрическа енергия и следователно е незаконосъобразна.

- Шесто правно основание, изведено от допуснатата от Комисията злоупотреба с власт, като се има предвид, че въпреки наличието на обективни, относими и съвпадащи косвени доказателства, че мярката е насочена не към гарантиране на снабдяването с електрическа енергия, а към подпомагане на минната индустрия, Комисията е основала решението за съвместимост на мотиви, за които е знаела, че не отговарят на действителността, и така е приела решението по съображения, различни от изложените мотиви.
- Седмо правно основание, изведено от незаконосъобразност на решението, като се има предвид, че с приемането му Комисията е нарушила разпоредбите на ДФЕС, гарантиращи свободното движение на стоки (членове 28 ДФЕС и 34 ДФЕС) и свободата на установяване (член 49 ДФЕС).
- Осмо правно основание, изведено от грешка при прилагане на правото, като се има предвид, че разрешаването на мярката нарушава определени разпоредби на вторичното право на Съюза, а именно Директива 2003/87/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 13 октомври 2003 година за установяване на схема за търговия с квоти за емисии на парникови газове в рамките на Общността и за изменение на Директива 96/61/ЕО на Съвета (ОВ L 275, стр. 32; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 10, стр. 78), изменена с Директива 2009/29/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 23 април 2009 година (ОВ L 140, стр. 63), Директива 2005/89/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 18 януари 2006 година относно мерки за гарантиране сигурност на доставките на електрическа енергия и инфраструктурните инвестиции (ОВ L 33, стр. 22; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13, том 51, стр. 309) и Регламент (ЕО) № 1407/2002 на Съвета от 23 юли 2002 година относно държавните помощи за възледобивната промишленост (ОВ L 205, стр. 1, Специално издание на български език, глава 8, том 1, стр. 124).

Определение на Общия съд от 25 януари 2011 г. — Basell Polyolefine/Комисия

(Дело T-399/07) ⁽¹⁾

(2011/С 80/60)

Език на производството: немски

Председателят на първи разширен състав разпореди делото да бъде заличено от регистъра.

⁽¹⁾ ОВ С 315, 22.12.2007 г.

ЦЕНИ ЗА АБОНАМЕНТ ЗА 2011 г. (без ДДС, с включени разходи за стандартна доставка)

Официален вестник на ЕС, серии L + C, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	1 100 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, на хартиен носител + годишно сборно издание на DVD	на 22 официални езика на ЕС	1 200 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия L, единствено на хартиен носител	на 22 официални езика на ЕС	770 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серии L + C, месечно издание на DVD (сборно издание)	на 22 официални езика на ЕС	400 EUR за годишен абонамент
Притурка към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане), DVD, едно издание на седмица	многоезичен: на 23 официални езика на ЕС	300 EUR за годишен абонамент
Официален вестник на ЕС, серия C — Конкурси	на език(езици) в зависимост от конкурса	50 EUR за годишен абонамент

Абонамент за *Официален вестник на Европейския съюз*, издаван на официалните езици на Европейския съюз, може да се направи за 22 езикови версии. Един абонамент включва сериите L (Законодателство) и C (Информация и известия).

За всяка езикова версия се прави отделен абонамент.

Съгласно Регламент (ЕО) № 920/2005 на Съвета, публикуван в Официален вестник L 156 от 18 юни 2005 г., според който институциите на Европейския съюз временно не са задължени да съставят всички актове на ирландски език и да ги публикуват на този език, изданията на Официален вестник на ирландски език се разпространяват отделно.

Абонаментът за притурката към Официален вестник (серия S — Договори за обществени поръчки и процедури по възлагане) включва всички 23 официални езикови версии в едно общо многоезиково DVD.

Абонатите на *Официален вестник на Европейския съюз* имат право, след заявка, да получат различните приложения към Официален вестник без допълнително заплащане. Информация за публикуването на приложенията се предоставя чрез съобщения за читателите, включени в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Продажби и абонаменти

Абонаментът за различните платени периодични издания, като например *Официален вестник на Европейския съюз*, може да бъде направен чрез всички наши търговски представители.

Списъкът на търговските представители е достъпен на адрес:

http://publications.europa.eu/others/agents/index_bg.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) предлага директен безплатен достъп до законодателството на Европейския съюз. Този интернет сайт дава възможност за справка с *Официален вестник на Европейския съюз* и включва договорите, законодателството, юриспруденцията и подготвителните законодателни актове.

За подробна информация за Европейския съюз посетете интернет сайта: <http://europa.eu>

